

Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu
ul. Gagarina 11, 87-100 Toruń
Wydział Sztuk Pięknych
Instytut Historii Sztuki
i Dziedzictwa Kulturowego
Rada Naukowa Dyscypliny Nauki o Sztuce
(nazwa i dane adresowe podmiotu habilitującego,
wybranego do przeprowadzenia postępowania)
za pośrednictwem:
Rady Doskonałości Naukowej
pl. Defilad 1
00-901 Warszawa
(Pałac Kultury i Nauki, p. XXIV, pok. 2401)

Przemysław Waszak
(imię i nazwisko wnioskodawcy)

Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu,
Wydział Sztuk Pięknych,
Instytut Historii Sztuki i Dziedzictwa Kulturowego
Katedra Historii Sztuki i Kultury
(miejsce pracy/jednostka naukowa)

Wniosek

z dnia 01.09.2025.

o przeprowadzenie postępowania w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauki humanistycznej w dyscyplinie nauki o sztuce na podstawie dorobku naukowego (dwie monografie książkowe, 23 artykuły, 21 not katalogowych – „Słowo i obraz w sztuce średniowiecznej oraz ikonopisarstwie”)

Wnoszę – na podstawie art. 221 ust. 10 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce – aby komisja habilitacyjna podejmowała uchwałę w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego w głosowaniu ~~tajnym~~/jawnym^{*1}

Zostałem poinformowany, że:

Administratorem w odniesieniu do danych osobowych pozyskanych w ramach postępowania w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego jest Przewodniczący Rady Doskonałości Naukowej z siedzibą w Warszawie (pl. Defilad 1, XXIV piętro, 00-901 Warszawa).

Kontakt za pośrednictwem e-mail: kancelaria@rdn.gov.pl, tel. 22 656 60 98 lub w siedzibie organu. Dane osobowe będą przetwarzane w oparciu o przesłankę wskazaną w art. 6 ust. 1 lit. c) Rozporządzenia UE 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w związku z art. 220 - 221 oraz art. 232 – 240 ustawy z dnia 20 lipca 2018 roku - Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, w celu przeprowadzenia postępowania o nadanie stopnia doktora habilitowanego oraz realizacji praw i obowiązków oraz środków odwoławczych przewidzianych w tym postępowaniu.

Szczegółowa informacja na temat przetwarzania danych osobowych w postępowaniu dostępna jest na stronie www.rdn.gov.pl/klauzula-informacyjna-rodo.html

.....
(podpis wnioskodawcy)

¹ * Niepotrzebne skreślić.

Załączniki:

Załącznik 1: Dane wnioskodawcy

Załącznik 2: Autoreferat.

Załącznik 3: Wykaz osiągnięć naukowych albo artystycznych.

Załącznik 4: Odpis dyplomu doktora nauk humanistycznych w zakresie historii, specjalność historia sztuki

Załącznik 5: Dokumentacja: stypendia badawcze, wyróżnienia JM Rektora UMK, podziękowania Prorektora UMK i Dziekana WNH, certyfikat CAE, certyfikat ZMP, zaświadczenia o ukończeniu szkoleń, raporty oceny zajęć dydaktycznych WSP

Autoreferat

1. Imię i nazwisko: **Przemysław Waszak**.
 2. Posiadane dyplomy, stopnie naukowe lub artystyczne – z podaniem podmiotu nadającego stopień, roku ich uzyskania oraz tytułu rozprawy doktorskiej.
- **Doktor nauk humanistycznych w zakresie historii, specjalność historia sztuki**, tytuł przyznany przez Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu, Wydział Nauk Historycznych, 13 listopada 2012 roku. Tytuł rozprawy doktorskiej: „Snycerskie krucyfiksy na obszarze Państwa Krzyżackiego w XIV i pierwszej połowie XV wieku”, promotor: prof. dr hab. Jarosław Jarzewicz. Recenzenci: dr hab. Romuald Kaczmarek, prof. UWŕ, dr hab. Albert Boesten-Stengel, prof. UMK.

Praca doktorska stała się jak dotąd punktem wyjścia do opublikowanych: monografii książkowej, dziewięciu artykułów naukowych w językach: polskim, angielskim i niemieckim oraz kilku wystąpień konferencyjnych. W przypadku każdej z postdoktorskich publikacji problematyka, jak również materiał badawczy zostały znacznie poszerzone, jako że zastosowałem nowe, interdyscyplinarne kwestionariusze badawcze, postawiłem sobie za cel znalezienie odpowiedzi na nowe pytania odnoszone do wybitnych oraz istotnych dzieł sztuki, ważnych dla historii sztuki, jak również teologii, a także w historii Polski oraz Europy:

- 1) *Krucyfiks z Kaplicy Jedenastu Tysięcy Dziewic w Bazylice Mariackiej w Gdańsku. Jego znaczenie i recepcja*, Toruń: Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu Mikołaja Kopernika 2016, ss. 200, w tym 26 il.
- 2) *Krucyfiks na Drzewie Życia z dominikańskiego kościoła św. Mikołaja w Toruniu – nowe spojrzenie*, „Sztuka i Kultura”, I, 2013, s. 9–36.
- 3) *Jak odczytywać rzeźby gotyckie? Trzy studia przypadku*, „Wiadomości Historyczne”, LIX, 2016, nr 6, s. 14–17.
- 4) *Artistic landscape of the former State of the Teutonic Order in Prussia defined by the Gothic crucifixes*, „Ordines Militares Colloquia Torunensia Historica. Yearbook for the Study of the Military Orders”, XXIV, 2019, s. 275–300.
- 5) *Interpretations and Permanence – References to Medieval Artistic Solutions*, [w:] *The Middle Ages: Narratives of Art*, red. Jarosław Wenta, we współpracy z: Claire Orenduff i Magdaleną Kopczyńską, Seria: Spatia Mediaevalia III. Studies in the Perception of Medieval Culture Publikacje Centrum Mediewistycznego Wydziału Nauk

Historycznych UMK, Toruń: Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu Mikołaja Kopernika 2019, s. 111–142.

- 6) *Das dominikanische Kruzifix am Baum des Lebens in Thorn. Seine künstlerischen und theologischen Zusammenhänge*, „Preussenland”, X, 2019, s. 57–83.
- 7) *Gotycki krucyfiks ze Żmijewa i jego powiązania artystyczne oraz ideowe*, „Rocznik Grudziądzki”, XXVIII, 2020, s. 55–71.
- 8) *Gotycki krucyfiks z katedry Trójcy Świętej w Chełmży*, „Rocznik Grudziądzki”, XXIX, 2021, s. 55–78.
- 9) *Krucyfiksy znad wejścia do dawnego szpitala św. Jakuba w Toruniu, ul. Szpitalna 4*, „Rocznik Grudziądzki”, XXX, 2022, s. 19–27.
- 10) *Gotycki krucyfiks z Sartowic, fenomen miejsca i powiązane dzieła sztuki (Starzyno, Chwałęcín, Lidzbark Warmiński, Prosiły, Orneta)*, „Rocznik Grudziądzki”, XXXI, 2023, s. 19–37.

- **Magister historii sztuki**, tytuł przyznany przez Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu, Wydział Nauk Historycznych, Katedrę Historii Sztuki i Kultury, 4 września 2006 roku. Tytuł pracy magisterskiej: „Krucyfiks mistyczny na Drzewie Życia w kościele św. Jakuba, pochodzący z kościoła dominikanów (św. Mikołaja) w Toruniu”, promotor: prof. dr hab. Tadeusz J. Żuchowski, recenzent: prof. dr hab. Jarosław Jarzewicz.

Praca magisterska stała się podstawą do opublikowania dwóch artykułów naukowych: pierwszego w języku polskim: *Krucyfiks na Drzewie Życia z dominikańskiego kościoła św. Mikołaja w Toruniu – nowe spojrzenie*, „Sztuka i Kultura”, I, 2013, s. 9–36. A także poszerzonej i zaadaptowanej wersji w języku niemieckim: *Das dominikanische Kruzifix am Baum des Lebens in Thorn. Seine künstlerischen und theologischen Zusammenhänge*, „Preussenland”, X, 2019, s. 57–83.

3. Informacja o dotychczasowym zatrudnieniu w jednostkach naukowych lub artystycznych.

- Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu, Wydział Nauk Historycznych, od 1 października 2013 roku do 30 września 2019.
- Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu, Wydział Sztuk Pięknych, od 1 października 2019 roku.

4. Omówienie osiągnięć, o których mowa w art. 219 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2021 r. poz. 478 z późn. zm.). Omówienie to winno dotyczyć merytorycznego ujęcia przedmiotowych osiągnięć, jak

i w sposób precyzyjny określać indywidualny wkład w ich powstanie, w przypadku, gdy dane osiągnięcie jest dziełem współautorskim, z uwzględnieniem możliwości wskazywania dorobku z okresu całej kariery zawodowej.

Temat osiągnięcia habilitacyjnego:

„Słowo i obraz w sztuce średniowiecznej oraz ikonopisarstwie”

Zarys specyfiki prac, określenie autorstwa, języków oraz miejsc publikacji, genezy podjętego tematu

Wszystkie tematy oraz kwestionariusze badawcze sformułowałem i zrealizowałem samodzielnie. Opublikowałem liczne, klasyczne, aczkolwiek interdyscyplinarne, własne, oryginalne badania z zakresu przede wszystkim historii sztuki, dotyczące w pierwszej kolejności gotyckich i późnogotyckich krucyfiksów jako obiektów artystycznych oraz ich kontekstów. Sztuką średniowieczną zajmuję się konsekwentnie od proseminarium z zakresu historii sztuki prowadzonego przez prof. dr. hab. Jarosława Jarzewicza na drugim roku studiów magisterskich (rok akademicki 2002/2003) przez dwa roczne seminaria niższe na trzecim roku studiów magisterskich (pod kierunkiem prof. dr. hab. Hanny Zaremskiej i prof. dr. hab. Zbigniewa Dalewskiego oraz prof. dr. hab. Jarosława Jarzewicza), aż po pracę magisterską, rozprawę doktorską i badania postdoktorskie. Temat słowa i obrazu nurtował mnie od czasu pracy w roku akademickim 2005/2006 nad drugim rozdziałem rozprawy magisterskiej: *Paralele historyczne, związki z duchowością, literaturą mistyczną, źródłami* (s. 37–67), napisanej pod kierunkiem prof. dr. hab. Tadeusza J. Żuchowskiego. Zainteresowanie pracą ze źródłami wynikało w bezpośredni sposób z profilu kształcenia na Wydziale Nauk Historycznych UMK, dostępnych zasobów bibliotecznych, z których korzystałem, jak również już z pierwszego seminarium niższego poświęconego analizom źródeł dotyczących kultury średniowiecznej w Polsce (rok akademicki 2003/2004).

Po obronie pracy doktorskiej rozszerzyłem zakres prowadzonych przeze mnie badań o sztukę ikonopisarską. W naturalny sposób wynikały one z prowadzonych przeze mnie wykładów, konwersatoriów i zajęć fakultatywnych na temat sztuki bizantyjskiej oraz postbizantyjskiej. Ich owocem stała się moja druga monografia książkowa oraz udział w międzynarodowej konferencji z zakresu semiotyki, z której opublikowana została książka abstraktów. Badania nad ikonami mają spójny charakter z rozpatrywaniem sztuki

średniowiecznej. W ikonopisarstwie przetrwały bowiem tradycje sztuki średniowiecznej. W obu przypadkach szeroko czerpię ze źródeł, w szczególności z przekazów biblijnych (w odpowiedniej wersji lub tłumaczeniu), średniowiecznych, mistycznych, teologicznych (w oryginale i w tłumaczeniach na różne języki), a także literackich.

Naturalne okazało się również rozszerzenie badań o rzeźbę romańską, ustalanie wpływu dorobku średniowiecza na malarstwo oraz grafikę przełomu późnego średniowiecza i renesansu. Podobnie jak przeprowadzenie na konkretnym przykładzie analizy architektury późnego historyzmu nawiązującej do osiągnięć średniowiecza.

Badania zrealizowałem w formie ciągu 44 naukowych: artykułów i rozdziałów, not katalogowych oraz przede wszystkim dwóch monografii książkowych wydanych przez Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu. Większość wydanych drukiem publikacji, w tym pierwsza monografia książkowa, dotyczy gotyckich i późnogotyckich, snycerskich krucyfiksów datowanych na XIV–XVI wiek. Druga z monografii analizuje dziewiętnastowieczne ikony (w liczbie 37) z kolekcji Prof. Wiesława Litewskiego w zbiorach Muzeum Uniwersyteckiego w Toruniu. Obszerne artykuły ukazały się w naukowych rocznikach w Polsce, na Słowacji oraz w Niemczech. Publikacje, w liczbie 46, wydane zostały w językach: polskim (13), polskim tłumaczonym równoległe na język niemiecki (23), niemieckim (3), jak też angielskim (7), w naukowych wydawnictwach w Polsce (38) oraz za granicą: na Słowacji – 6, w Niemczech – 2.

Wszystkie moje publikacje są jednoautorskie, każda przynależy do dyscypliny nauki o sztuce. Mój udział merytoryczny w powstaniu każdej z nich wyniósł 100%. 7 artykułów nie ma wydania polskiego – opublikowane zostały wyłącznie w języku angielskim (6) lub niemieckim (1). Dwa artykuły ukazały się zarówno w języku polskim, jak i w przeciągu kilku lat, za granicą w naukowych rocznikach w języku niemieckim. I odwrotnie: artykuł w języku angielskim ukazał się wkrótce w języku polskim. W każdym z tych przypadków wykorzystałem jednak możliwość dokonania merytorycznych zmian w artykule, aktualizacji, adaptacji, poszerzenia podstawy źródłowej oraz zmiany ilustracji.

Rozłączność badań postdoktorskich względem pracy magisterskiej oraz doktorskiej

Dla części moich publikacji początek stanowi rozprawa doktorska lub praca magisterska. W każdym przypadku wpływ moich pozostających w maszynopisie rozpraw ogranicza się jednak do punktu wyjścia, jako że ustawicznie prowadzone i kontynuowane badania zostały przeze mnie znacznie pogłębione, postawiłem inne, nowe pytania badawcze,

a naukowe podejście uzyskało wyraźny walor interdyscyplinarny, włączając w szczególności szeroko badania z zakresu relacji obiektów artystycznych i źródeł oraz istnienia obszernej recepcji w literaturze pięknej (literaturoznawstwo).

Dla przykładu: nota katalogowa w rozprawie doktorskiej z 2012 roku dotycząca gotyckiego krucyfiks z kościoła Mariackiego w Gdańsku liczy 19 stron (t. 1, s. 249–267) podczas gdy moja naukowa monografia książkowa na jego temat z 2016 roku: 173 strony samego tekstu, ponieważ stawia pytania badawcze rozłączne i komplementarne względem postawionych w pracy doktorskiej.

Nota katalogowa o krucyfiksie z Chełmży liczy 9 stron (t. 1, s. 195–203) podczas gdy dwa rozłączne względem siebie i rozprawy doktorskiej (rozwiązujące odmienne kwestionariusze badawcze, w tym szerokie powiązanie formy krucyfiks z *Revelationes* św. Brygidy Szwedzkiej, a z drugiej strony rozległe osadzenie go w ówczesnej sztuce europejskiej oraz dorobku regionu) artykuły naukowe w języku polskim i angielskim, dla których ów krucyfiks stanowi punkt wyjścia zajmują łącznie 45 stron.

Łączna liczba moich prac opublikowanych w całości to 60 [dodatkowo trzy funkcjonują jako opublikowane abstrakty, z których dwa wkrótce ukażą się w całości], według bazy Omega UMK: <https://omega.umk.pl/info/author/UMK8852e2864eaa948ca03191218773406166e1cad41e4415612260450bb930b99b/>, natomiast 87 wg bazy Google Scholar: <https://scholar.google.pl/citations?user=MghFfiIAAAAJ> oraz 88 wg ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-3235-9793>. Strona w Polskiej Bibliografii Naukowej: <https://pbn.nauka.gov.pl/core/#/person/view/5e7093e4878c28a0473b2c6d/current> (dostęp 9 VIII 2025).

Podstawa metodologiczna

Artykułem, który wchodzi w skład osiągnięcia habilitacyjnego jest praca o jednej z podstaw metodologicznych omawianego osiągnięcia. Stanowi ją moja interpretacja uniwersalistycznego znaczenia metodologii George’a Kublera. Artykuł ukazał się w naukowym roczniku „Sztuka i Kultura”, V, 2017/2018. Powstanie publikacji w naturalny sposób wynika z szerokiego stosowania metodologii George’a Kublera w prowadzonych przeze mnie od pracy magisterskiej badaniach oraz w bardziej ogólny sposób: z niedawnego, a zarazem wyraźnego podkreślania szczególnie w świecie nauki polskiej oraz niemieckiej jej wielkiego, pierwszoplanowego znaczenia we współczesnej historii sztuki. Wynikiem artykułu jest m.in. stwierdzenie, że metodologia Kublera może być stosowana do systematyzowania dowolnych przejawów ludzkiej twórczości, artystycznej, literackiej i naukowej. Nowość

stanowi także wytłumaczenie omawianej metodologii poprzez kontekst informatyki oraz algorytmiki, jak również poprzez związane z tymi dziedzinami nauki sposoby myślenia, jak też rozwiązywania problemów. W zależności od wyzwań, jakie stawiają przed historią sztuki poszczególne obiekty artystyczne, korzystam również z innych metodologii stosowanych w historii sztuki.

Prawo ramy

Przykładem mojego zainteresowania terminologią artystyczną oraz sposobami podejścia badawczego jest artykuł na temat recepcji „prawa ramy” jako swoistego fenomenu, do którego podejście pokazuje moją metodę badawczą, podobną do zastosowanej w monografii o gdańskim krucyfiksie: *The right of art, the principle of the artist, the imperative of the scholar: the example of a Romanesque sculptor's workshop in the context of the law of the frame*, „ARS: časopis Ústavu dejín umenia Slovenskej akademie vied / Journal of the Institute of Art History of the Slovak Academy of Sciences”, LV, 2022, nr 2.

To artykuł związany *stricte* z tematem metodologii, propedeutyki oraz terminologii badań mediewistycznych. Artykuł po raz pierwszy ukazuje wielkie znaczenie tego prawa, nie tylko dla ujęcia rzeźby romańskiej, na podstawie analizy 57 różnorodnych publikacji ukazujących się od lat trzydziestych XX wieku po współczesność. Proponuję nową podstawę metodologiczną oraz filozoficzną dla ich analizy. W artykule ilustruję różne stopnie aplikacji prawa ramy w dziełach sztuki, jak też jego zaprzeczenie.

Cele oraz spójność zespołu publikacji

Celem wskazanego cyklu 44 artykułów i not katalogowych oraz dwóch monografii książkowych jest ustalenie podstawowych w historii sztuki kwestii: ikonografii, genezy stylistycznej oraz typologicznej, datowania, kontekstów, znaczenia, pochodzenia, przywołania źródeł, odczytania oraz zidentyfikowania inskrypcji, sformułowania opisów, bibliografii oraz stanów badań, jak również osadzenia w ich kontekście analizowanych dzieł sztuki, włączenia omawianych obiektów artystycznych w rozwojowe ciągi formalne lub ideowe. W stanach badań przewija się wiele kontrowersji odnośnie do interpretacji poszczególnych aspektów analizowanych przeze mnie dzieł sztuki. Zainteresowanie fundamentalnymi, w tym stylistyczno-typologicznymi pytaniami w ramach historii sztuki jest naturalne, wynika już z badań zaprezentowanych w III rozdziale pracy magisterskiej *Zagadnienia genezy stylistycznej, analogii, datacji, typu* (s. 68–87), napisanej pod kierunkiem prof. dr. hab. Tadeusza J. Żuchowskiego i kontynuowanych ustawicznie później pod kierunkiem promotora rozprawy doktorskiej, prof. dr. hab. Jarosława Jarzewicza oraz w samodzielnie prowadzonych badaniach postdoktorskich.

Obok tych fundamentalnych zadań badawczych najbardziej istotne znaczenie ma nakreślenie, na konkretnych przykładach, niesamodzielnego, relatywnego, niestałego istnienia obiektów artystycznych – ich zmiennej percepcji, zależności od źródeł, literatury naukowej, literatury pięknej, a także przebadanie rozbudowanej recepcji w różnych kategoriach piśmiennictwa, jak też recepcji osiągnięć średniowiecza w późniejszej sztuce oraz architekturze.

Elementami spajającymi przedstawiony dorobek naukowy są zatem: często nowe, transepokowe kwestionariusze badawcze, to znaczy m.in. pokazywanie roli osiągnięć średniowiecza w sztuce, literaturze i kulturze epok późniejszych. W przeważającej mierze tematyka oscyluje wokół późnośredniowiecznych drewnianych krucyfiksów oraz dziewiętnastowiecznych ikon rosyjskich. W każdym z podejmowanych tematów badawczych istnieje jednak wspólna podstawa porównawcza, traktowanie zdobyczy sztuki i kultury średniowiecznej jako najważniejszego punktu odniesienia. Często pojawiającymi się cechami dorobku są: szerokie odniesienia do źródeł (w tym teologicznych oraz mistycznych), ukazywanie recepcji w późniejszej twórczości literackiej, skrupulatne kwerendy biblioteczne i archiwalne oraz rozległe podbudowy rozważań, publikacja nieznanych dotąd archiwaliów, nowe podejścia metodologiczne.

Rola odkryć archiwalnych

W pracy naukowej często, obok źródeł pisanych, wykorzystuję niepublikowane, archiwalne zdjęcia odnalezione przeze mnie podczas dokładnych kwerend przeprowadzonych na miejscu w archiwach marburskich (Instytutu Herdera oraz Deutsches Dokumentationszentrum für Kunstgeschichte Bildarchiv Foto Marburg), jak również w fototece Instytutu Sztuki Polskiej Akademii Nauk w Warszawie oraz w archiwach kościelnych, z którymi zapoznawałem się podczas objazdów terenowych. Publikując fotografie zawsze podaję numer pozwalający na bezbłędną identyfikację zdjęcia badaczom, którzy chcieliby odnieść się do danego zasobu archiwalnego w przyszłości, ponieważ odkrycia nie mogą czekać. W przypadku stwierdzenia nie wykorzystywania danych, cennych zbiorów archiwalnych w nauce zapoznaję czytelnika z charakterystyką zasobów, tak by umożliwić dalsze prace badawcze.

Jedną z odkrytych przeze mnie, nieznanych fotografii, ukazującą wczesnopiętnastowieczny krucyfix z Dobrzyk nieopodal Morąga, wykonaną tuż przed pierwszą wojną światową (w 1913 roku) i odzwierciedlającą stan przed daleko idącymi ingerencjami w jego substancję zabytkową posłużyła do nowej, pilnej, dokładnej konserwacji i restauracji oraz pełnego przywrócenia Ukrzyżowania celom kultowym. Fotografie

opublikowałem również później w „Wiadomościach Historycznych”, 2016, nr 6. Także inne publikacje: książkę o krucyfiksie gdańskim, jak również artykuły o krucyfiksach z: Chełmży, Torunia, Sartowic i Żmijewa, pejzażu artystycznym władztwa zakonnego, jak również o fasadzie późnobarokowego budynku w Grudziądzu wzbogaciłem o cenne, nieznane, przedwojenne lub nieco późniejsze fotografie, odnalezione w skoroszytach archiwalnych i pozwalające na wyciągnięcie nowych wniosków.

Monografia książkowa o krucyfiksie

z Kaplicy Jedenastu Tysięcy Dziewic kościoła Mariackiego w Gdańsku – 2016

Można stwierdzić, że osiągnięcie pełnego odbioru analizowanych dzieł sztuki następuje dopiero po przeanalizowaniu uzupełniających ich ogląd tekstów teologicznych, mistycznych, literackich, poetyckich, historycznych, kronikarskich oraz naukowych. Z drugiej strony teksty mogą wiele zawdzięczać samej formie dzieła sztuki, bądź tylko wiążanym z nim ideom. Taki proces dostrzegalny jest w przypadku wyjątkowo obszernej, ponieważ liczącej 285 przeanalizowanych przeze mnie pozycji bibliograficznych z zakresu samej literatury przedmiotu, które ukazały się w językach: polskim, niemieckim, szwedzkim, angielskim i francuskim, recepcji krucyfiksu z Kaplicy Jedenastu Tysięcy Dziewic Kościoła Mariackiego w Gdańsku omówionej w monografii książkowej, w której badania z zakresu historii sztuki dopełnia nauka o literaturze. Recepcja tego krucyfiksu, jak również powiązanych z nim praktycznie w organiczny, nierozłączny sposób legend oraz innych zależnych utworów piśmienniczych cechuje się przy tym wysokim zróżnicowaniem, co do głównych typów publikacji, których wyróżniłem dziesięć (np. poezja, powieści i nowele, relacje z podróży, krucyfixs z punktu widzenia historii sztuki i historii). Planuję poszerzone wydanie książki także w języku niemieckim. Fenomen krucyfiksu gdańskiego ująłem szeroko, na podstawie bardzo rozległego wyboru prac naukowych i literackich oraz grafiki ilustracyjnej. Monografia problemowa dotyczy arcydzieła sztuki gotyckiej, a zarazem powiązanego mniej lub bardziej z samą formą dzieła sztuki fenomenu naukowo-kulturalno-literackiego. W książce przede wszystkim przeprowadziłem dokładnie, w sposób interdyscyplinarny analizę zjawiska rozbudowanej recepcji oraz jej znaczenia dla dorobku cywilizacyjnego. Badania kontynuowałem po ukazaniu się publikacji. Nową problematykę, dotyczącą wyłącznie relacji z podróży, zaprezentowałem w języku niemieckim na międzynarodowej konferencji naukowej w Bibliotece Krajowej w Eutin w 2022 roku.

Monografia książkowa o ikonach

Autorski katalog ikon ze zbiorów Muzeum Uniwersyteckiego w Toruniu – 2024

We wrześniu 2024 roku opublikowano drukiem naukowy, podparty obszerną literaturą wydaną w kilku językach (267 pozycji bibliograficznych) oraz analizą źródeł (w liczbie 17), liczący 345 stron katalog wybranego zasobu zbiorów muzealnych Muzeum Uniwersyteckiego: *Ikony z kolekcji Profesora Wiesława Litewskiego w zbiorach Muzeum Uniwersyteckiego w Toruniu. Katalog*. To pierwszy tak obszerny, opatrzone pełnym aparatem naukowym katalog omawianych ikon, uzupełniający pierwszy, niewielki katalog całej kolekcji z 2003 roku. Nowy katalog zawiera przekrojowy esej wprowadzający w problematykę omawianych, dziewiętnastowiecznych ikon rosyjskich, analizujący renesans zainteresowania historią ikon, w tym dziewiętnastowiecznych oraz rozwijający rozważania o ewolucji, a także przełomach w rosyjskiej sztuce ikonopisarskiej oraz oryginalnych typach ikonograficznych rozpoznawalnych w obiektach z kolekcji: *Ikony w zbiorach Muzeum Uniwersyteckiego w Toruniu w kontekście bizantyjskiej i postbizantyjskiej tradycji artystycznej* (s. 9–45), jeden z rozdziałów kreśli sylwetkę darczyńcy dzieł sztuki: Profesora Wiesława Litewskiego a także rys kolekcji (s. 47–53). Na katalog (s. 55–312) składa się 37 dokładnych, obszernych not katalogowych zawierających opis, odczytanie treści, napisów, nakreślenie niuansów typów ikonograficznych, rozwiązań stylistycznych, kontekstów (w tym biblijnych, teologicznych, filozoficznych, metodologicznych, liturgicznych, hagiograficznych, legendarnych, literackich, społecznych, ideowych, artystycznych oraz wizualnych), odpowiednich źródeł i znaczenia każdego obiektu przy zastosowaniu właściwej, przyjętej w dyskursie naukowym terminologii specjalistycznej oraz różnych, odpowiednich tłumaczeń Biblii (w języku greckim, rosyjskim, po łacinie, a także kilku wersji w języku polskim, w szczególności opartych na przekładzie z greki).

Indywidualne studia

Problematyka wymienionych poniżej artykułów oraz dwóch monografii książkowych wykracza poza przedstawienie badań jednostkowych obiektów. Prace naukowe wchodzące w skład zaprezentowanego zespołu mają większy zakres znaczeniowy, aniżeli indywidualne studia przypadku. Podjęte zostały badania prowadzące do refleksji oraz konstatacji mających szersze, ponadregionalne znaczenie. Można do nich zaliczyć ukazanie tak ekfrazy Ukrzyżowania i Męki Jezusa Chrystusa złożonej z fragmentów całościowo przebadanego dorobku bł. Henryka Suzona, to znaczy wszystkich jego prac dostępnych w języku niemieckim oraz polskim, jak i analiza pozornie nieporównywalnego, filozoficznego dorobku Mistrza Eckharta oraz myśli krzyżackiego przedstawiciela mistyki nadreńskiej znanego jako

Frankfurtczyk w kontekście przebadanych czternastowiecznych niemieckich krucyfiksów obejmujących oraz krucyfiksu mistycznego ze Żmijewa.

Do gruntownie i szeroko przeanalizowanych gotyckich Ukrzyżowań oraz innych dzieł sztuki średniowiecznej lub wywodzącej się z dorobku średniowiecza należą, obok wspomnianego krucyfiksu gdańskiego, ujętego w monografii:

Mistyczny krucyfiks na Drzewie Życia z Torunia – 2013 i 2019

Mistyczny krucyfiks na Drzewie Życia z kościoła św. Jakuba w Toruniu, ukazany został na obszernym tle dominikańskiej mistyki nadreńskiej, przede wszystkim bł. Henryka Suzona oraz dzieł św. Bonawentury. Artykuły opublikowałem w rocznikach „Sztuka i Kultura”, I, 2013 oraz „Preussenland”, X, 2019. Udało mi się odczytać oraz ustalić źródła w łacińskiej Wulgacie św. Hieronima ze Strydonu (druk nakładem Deutsche Bibelgesellschaft) praktycznie wszystkich napisów na banderolach trzymanyh przez dwanaście płaskorzeźbionych figurek proroków starotestamentowych umieszczonych w konarach Drzewa Życia. Porównałem stany napisów z początku XX wieku i dostępne współcześnie, po konserwacjach. Zaprezentowałem naukowy katalog inskrypcji, zawierający także tłumaczenia wersetów według Biblii Jakuba Wujka lub, w artykule w roczniku „Preussenland”, odpowiednio niemieckojęzycznej Biblii Josepha Franza Allioliego. Porównałem obecność zestawów inskrypcji w innych gotyckich dziełach sztuki. Przeanalizowałem dziewiętnastowieczne, osiemnastowieczne jak też średniowieczne źródła pisane oraz ikonograficzne (plany kościołów). Wpisałem omawiany krucyfiks w rozwojowe ciągi: formalny oraz ikonograficzny, analizując rzeźbę i malarstwo tak odnoszące się do przedstawień bonawenturiańskich Drzew Życia, jak i aspektów czysto morfologicznych z najważniejszymi punktami: kilku wybranych przykładów giottowskich draperii oraz aspektów styryjskiego krucyfiksu z Lassnitz bei Murau.

Krucyfiksy obejmujące – 2014 i 2017

Trzy wyjątkowe, stanowiące gotycki fenomen, czternastowieczne, niemieckie, snycerskie krucyfiksy obejmujące (z Würzburga, Suhl-Heinrichs (znajdujący się w Angermuseum w Erfurcie) oraz z Helmstedt) zostały przez mnie przeanalizowane w kontekście średniowiecznych wizji, w tym m.in. św. Bernarda z Clairvaux oraz zawartych w kronikach krzyżackich. Badania opublikowałem w rocznikach: „Sztuka i Kultura”, II, 2014 a następnie w zaadaptowanej i poszerzonej wersji w „Mainfränkisches Jahrbuch für Geschichte und Kunst”, LXIX, 2017. Ustaliłem oraz uargumentowałem jednoznaczne określenie typologiczne tych obiektów jako krucyfiksów, ponieważ w literaturze przeważało określenie Mąż Boleści, jednokrotnie zaś pojawił się typ przejściowy. Wychodząc od pojęcia *Amplexus*

Christi prześledziłem motyw objęcia w mistyce bł. Henryka Susona oraz filozoficznej mistyce Mistra Eckharta, czego do tej pory nie czyniono. Ponadto m.in. dostrzegłem i omówiłem relacje omawianego typu do Zdjęć z Krzyża (typ *Cristo deposto*) oraz innych typów ikonograficznych, wskazując również na paralele idei omawianych krucyfiksów do przedstawień Dobrej i Złej Modlitwy, opierając się na źródłach ikonograficznych oraz pisanych.

Percepcja rzeźb gotyckich – 2016

Nakreśliłem trzy różne podejścia do analizy i recepcji dzieł średniowiecznych w artykule, który ukazał się w „Wiadomościach Historycznych”, 2016, nr 6, traktującym o Madonnie z Krużlowej, krucyfiksie z Dobrzyk oraz grupie św. Jerzego walczącego ze smakiem ze Sztokholmu. Zademonstrowałem na tych przykładach relatywizm podejść do interpretacji i wykorzystania w nauce oraz roli w społeczeństwie rzeźb gotyckich.

Pejzaż artystyczny państwa krzyżackiego oraz odkrycie sześciu gotyckich krucyfiksów – 2019

Odkrycia archiwalne pozwoliły mi na wprowadzenie do obiegu naukowego przedwojennych fotografii sześciu gotyckich krucyfiksów (z Rychlik, Miłoradza, Osic, Torunia oraz dwóch z Lidzbarka Warmińskiego), nie znanych dotąd w nauce z żadnej ilustracji. Opublikowane zostały w anglojęzycznym artykule, w którym definiuję rozległy pejzaż artystyczny obszaru dawnego władztwa krzyżackiego z perspektywy gotyckich krucyfiksów tych terenów w porównaniu do recepcji oraz specyfiki innych typów ikonograficznych. W artykule pokazałem ponadto, że sztuka nieustannie przekracza granice. Archiwalne zdjęcia umożliwiły mi przeprowadzenie analiz wspomnianych Ukrzyżowań. Przekrojowy artykuł ukazał się w roczniku „Ordines Militares Colloquia Torunensia Historica. Yearbook for the Study of the Military Orders”, XXIV, 2019.

Krucyfiks ze Żmijewa – 2020

Mistyczne Ukrzyżowanie na Drzewie Życia ze Żmijewa przeanalizowałem w „Roczniku Grudziądzkim”, XXVIII, 2020 na szerokim tle krucyfiksów dolorystycznych, uwzględniając też kwestie materiałowe i techniczne. W podejściu metodologicznym zastosowałem pojęcia „kompilacji” oraz „wymiany” obieguowej motywiki artystycznej obecne w pozostającej w maszynopisie pracy Janusza Kębłowskiego. Odniosłem się do dyskusji o włoskiej, bądź niemieckiej genezie krucyfiksów bolesnych, jak też do tezy o wędrownych, niewielkich warsztatach, a także o transgranicznych wzorcach oraz wymianie artystycznej. Ponadto zaproponowałem nowe ustalenia i porównania: północnowłoską analogię w postaci

krucyfiks z Wenecji, jak też kompilacyjne rozwiązania zaczerpnięte w krucyfiksie ze Żmijewa z rozwiązań formalnych innych krucyfiksów mistycznych oraz piet bolesnych.

Miedzioryt *Dziwo morskie* Albrechta Dürera – 2020

Artykułem stanowiącym pomost pomiędzy główną grupą publikacji dotyczącą pasyjnych, średniowiecznych rzeźb a ikonami jest moja niemieckojęzyczna publikacja o jednym z miedziorytów Albrechta Dürera, powstałym na granicy późnego średniowiecza i wczesnego renesansu. Interpretacja tego sztychu wzbudza w literaturze znaczne kontrowersje. Tytuł artykułu przetłumaczony na język polski: *Morze i morskie stwory w sztuce i źródłach średniowiecza. Porównawcza analiza miedziorytu „Dziwo morskie” Albrechta Dürera z 1498 roku*. Jego pierwodruk miał miejsce w Roczniku Instytutu Historii Sztuki Słowackiej Akademii Nauk „ARS”, LIII, 2020, nr 2. W publikacji tej również istotne znaczenie pełnią przywoływane przeze mnie po raz pierwszy w kontekście twórczości norymberczyka czternastowieczne źródła teologiczno-mistyczne. Nakreśliłem wyraźne osadzenie tematyki oraz zasobu ujętych na miedziorycie motywów w dorobku kulturowo-literackim średniowiecza, literackich, źródłowych, artystycznych, odnoszących się do sfery symboliki analogii oraz kontekstów, wyeksponowanych na styku epok. Przygotowałem znacznie poszerzoną wersję studium w języku polskim.

Płaskorzeźbione romańskie maski z Inowrocławia – 2021 i 2022

Ponadto zająłem się rzeźbą romańską: opublikowałem obszerny artykuł w języku angielskim w Roczniku Instytutu Historii Sztuki Słowackiej Akademii Nauk „ARS”, LIV, 2021, nr 2, a następnie poszerzoną wersję w roczniku „Sztuka i Kultura”, VI, 2022. Artykuł traktuje o znaczeniu rzeźby romańskiej na przykładzie granitowych masek z Inowrocławia, wokół których pojawiło się wiele rozbieżnych stwierdzeń w stanie badań, zaś od ponad 20 lat badania nad romanizmem w Polsce zostały ponownie zintensyfikowane. Stąd też w artykule odszedłem od nakreślania wyłącznie wpływów artystycznych. Rozbudowałem aparat metodologiczny i opisowy bazując na pracach badaczy polskich, francuskich, niemieckich oraz amerykańskich, ukazujących się od lat trzydziestych XX wieku po współczesność. Porównując hipotezy w stanie badań wskazałem, że nawet ich pozorna sprzeczność może wzbogacać nasz ogląd zabytku. Odniosłem maski do koncepcji „prawa ramy”, pokazując, że stanowią one szczególny przypadek w tym zakresie. W kwestii znaczenia wyszedłem od koncepcji „miejsca w pamięci” oraz zaproponowałem nową interpretację pojęcia „tabula rasa”, jak również zwróciłem uwagę na podobne podejście do obróbki kamienia narzutowego w Inowrocławiu i nieodległych ziemiach Prusów.

Krucyfiks z Chelmży – 2021

Krucyfiks z Katedry Trójcy Świętej w Chelmży postrzegam w „Roczniku Grudziądzkim”, XXIX, 2021 na rozległym tle czternastowiecznych Objawień (*Revelationes*) Św. Brygidy Szwedzkiej z Vadstena oraz innych źródeł. Przedstawiłem obszerne analizy stylistyczno-ikonograficzne oraz typologiczne, porównałem omawiany obiekt z innymi krucyfikсами obszaru władztwa zakonnego, umieszczając to wybitne dzieło w kreślonym na nowo pejzażu artystycznym tych terenów. Dokładnie analizując stan badań zaproponowałem nowe analogie i genezę stylistyczną. Cel artykułu stanowiła możliwie pełna i wielostronna analiza omawianego, wyjątkowego w tym regionie obiektu, ponieważ będącego w typie czterogwózdziowym oraz wyróżniającego się jednoczesnym zaakcentowaniem muskulatury, przeżywanego bólu Męki Krzyżowej oraz uwypukleniem cech ornamentalnych. Podejście do analizy źródeł mistycznych, symboliki liczb w brygidiańskich *Revelationes* oraz badanie samej formy dzieła sztuki wymagało zastosowania tak metodologii George’a Kublera, jak i zaklasyfikowania omawianego obiektu artystycznego jako wyjątku według ogólnej propozycji metodologicznej Dietera Großmanna, dotyczącej badania dzieł około 1400 roku.

Krucyfiksy z ulicy Szpitalnej w Toruniu – 2022

W „Roczniku Grudziądzkim”, XXX, 2022 ukazał się artykuł *Krucyfiksy znad wejścia do dawnego szpitala św. Jakuba w Toruniu, ul. Szpitalna 4*, w którym, dzięki odkryciu dwóch archiwalnych fotografii, wyjaśniam szereg kwestii związanych tak z zapewne nieistniejącym, gotyckim krucyfiksem, jak i z obecnie eksponowanym, pochodzącym prawdopodobnie z około 1700 roku. W artykule wskazuję na fakt, że w stanie badań pisano o różnych krucyfikсах, bez jednoznacznej identyfikacji, a przy tym nie opublikowano żadnej fotografii wczesnopiętnastowiecznego, wartościowego dzieła, które obecnie, na podstawie odkrytych zdjęć poddałem dokładnej analizie porównawczej.

Późnogotycki krucyfiks w Kcyni – 2022

W tomie *Sanktuarium Krzyża Świętego w Kcyni. Wczoraj i dziś* z 2022 roku ukazał się mój artykuł pod tytułem: *Późnogotycki krucyfiks z kościoła pokarmelickiego w Kcyni*. Wskazałem w nim nowe, szeroko rozumiane analogie artystyczno-ideowe oraz zająłem się recepcją omawianego Ukrzyżowania w grafice oraz piśmiennictwie, swoistym, godnym podziwu fenomenem, odmiennym jednakże od ujętego w mojej monografii książkowej fenomenu krucyfiksu gdańskiego, który służył jako porównanie oraz naturalny punkt odniesienia. Porównując Ukrzyżowanie kcyńskie oraz jego fenomen, w zakresie typologicznym, stylistycznym, bądź ideowym, duchowym i znaczeniowym ze źródłami oraz z innymi dziełami sztuki, w szczególności z północnej Warmii, a zwłaszcza z krucyfiksem z

Chwałęcina oraz z gotyckimi i późnogotyckimi Ukrzyżowaniami Torunia i ziemi chełmińskiej wskazałem możliwe wzorce specyficznego kultu dzieła kcyńskiego oraz legend, jakimi jest owiany, jak też analogie obrazowe pozwalające mi na potwierdzenie datacji.

Św. Brygida Szwedzka a zakon krzyżacki i krucyfiks z Chelmży – 2022

Podobnie istotny jest artykuł *Saint Bridget of Sweden and the Teutonic Knights: Her Revelations in the context of the Gothic crucifix from the Holy Trinity Cathedral in Kulmsee (Chelmża) and the legacy of other mystics* w tomie rocznika „Ordines Militares Colloquia Torunensia Historica. Yearbook for the Study of the Military Orders”, XXVII, 2022, rozłączny względem artykułu, który ukazał się w „Roczniku Grudziądzkim”, XXIX, 2021 i zawierający szeroką komparatystyczną analizę formy oraz typu krucyfiks w kontekście czternastowiecznych *Revelationes* św. Brygidy Szwedzkiej z Vadstena analizowanych w wersji łacińskiej i angielskiej, jak też innych źródeł.

Rzeźba i malarstwo gotyckie i późnogotyckie

w katalogu wystawy stałej Muzeum Narodowego w Szczecinie – 2022

W 2022 roku ukazał się zespół dwóch esejów naukowych oraz 21 obszernych, naukowych not katalogowych mojego autorstwa dotyczących rzeźby gotyckiej i późnogotyckiej oraz malarstwa późnogotyckiego z obszaru dawnego Księstwa Pomorskiego (przede wszystkim Pomorza Zachodniego). Katalog nowej wystawy stałej Muzeum Narodowego w Szczecinie ukazał się w języku polskim z równoległym tłumaczeniem na język niemiecki pod tytułem *Misterium światła / Mysterium des Lichts*. Tytuły esejów: *Rzeźba XV wieku na Pomorzu Zachodnim w kontekście sztuki europejskiej – charakterystyka, geneza artystyczna, znaczenie; Warsztat Mistrza Pasji Chociwelskiej – charakterystyka, geneza artystyczna, znaczenie regionalne i ponadregionalne*. Ten zespół not i esejów opartych na bogatym materiale porównawczym oraz obszernej literaturze przedmiotu i kontekstowej, pisany z perspektywy współczesnej mediewistyki również wchodzi w skład osiągnięcia habilitacyjnego. Przykłady obiektów przeanalizowanych w notach katalogowych: Matka Boska Bolesna z Trzebiatowa; Ukrzyżowany o nieznanym pochodzeniu; Madonna z Żarnowa; Św. Anna Samotrzecia z Jarosławska; malarskie Zwiastowanie z Chłopowa; Matka Boska Bolesna z Chociwła; Pasja z Chociwła; figury z Dębska (Matka Boska z Dzieciątkiem, Św. Biskup Mikołaj, Św. Marcin); Św. Jakub i Św. Andrzej z Chłopowa; Pokłon Trzech Króli z Karska; malarska predella ołtarza św. Anny z Kołobrzegu; tryptyk Jakuba Apostoła z Kołobrzegu; Koronacja Marii; Matka Boska Bolesna; Narodzenie z Redła; Pieta z Sulina; Koronacja Matki Boskiej z Rożnowa; Św. Marcin i Św. Jerzy z Samlina; krucyfiks ze Sławna; Madonna z Sokolnik; Ukrzyżowany ze Stawna.

Krucyfiks z Sartowic – 2023

W „Roczniku Grudziądzkim”, XXXI, 2023 opracowałem gotycki krucyfiks tęczowy z Sartowic, wyodrębniając dystynktywny typ gotyckich Ukrzyżowań z terenu władztwa krzyżackiego. Wskazałem analogię artystyczną, a także zaprezentowałem rolę, jaką odgrywa krucyfiks w holistycznej percepcji tego wyjątkowego miejsca o bogatej historii i utrwalonym w literaturze znaczeniu, również swoistym fenomenie.

Późnogotycki krucyfiks z kościoła św. Jakuba w Toruniu – 2023

Podobnie do osiągnięcia habilitacyjnego klasyfikuję artykuł *Późnogotycki krucyfiks z łuku tęczowego – obecnie prezentowany na ścianie północnej prezbiterium kościoła pw. św. Jakuba Apostoła w Toruniu*. Artykuł ukazał się w tomie pokonferencyjnym: *Dzieje i skarby kościoła Św. Jakuba w Toruniu – nowe rozpoznanie w 2023 roku*. Podobnie jak w przypadku krucyfiksów obejmujących oraz Ukrzyżowania z Kcyni to dzieło nie zostało uwzględnione w mojej rozprawie doktorskiej o krucyfiksach z obszaru władztwa krzyżackiego (w tym przypadku z uwagi na późniejszą datację). Tak jak w każdym artykule zawarte zostały nowe interpretacje podparte gruntownymi analizami przeprowadzonymi na szerokim tle, a także z różnych, nowych perspektyw. Zaproponowałem interpretację genezy artystycznej oraz nowe analogie wizualne.

Architektura neoromańska – 2023

Dla kolejnego, opublikowanego za granicą artykułu *The neo-Romanesque churches of the Annunciation of the Blessed Virgin Mary in Inowrocław and St. Adalbero in Würzburg: the examples of references to pre-Romanesque and Romanesque architecture*, „ARS: Časopis Centra vied o umení Slovenskej akadémie vied”, LVI, 2023, nr 2 punkt wyjścia stanowiło wystąpienie na międzynarodowej konferencji naukowej na UKW w Bydgoszczy: *Cytaty z architektury przedromańskiej i romańskiej oraz jej recepcja w architekturze późnego historyzmu na przykładzie neoromańskich kościołów pw. Zwiastowania NMP w Inowrocławiu oraz pw. św. Adalberona w Würzburgu*. Artykuł podejmuje, na podstawie dwóch przykładów temat przejawów oraz istoty systemu stylu neoromańskiego z perspektywy badań mediewistycznych. Zaprezentowałem w nim nowe propozycje analogii, typów oraz konkretnych wzorców dla omawianej architektury w zakresie bryły oraz detali architektonicznych, związanych też z działalnością teoretyczną i możliwymi inspiracjami architekta. Drogą nowych argumentów uchwyciłem rzeczywiste miejsce średniowiecznych wzorców w rozwoju ówczesnej, późnodzięwnastowiecznej architektury oraz inowrocławskiej budowli. Odniosłem się do źródeł oraz sylwetki fundatora jak też do dorobku artystycznego i teoretycznego architekta inowrocławskiego kościoła.

Współczesna problematyka społeczna a ikony – 2025

W opublikowanym na Uniwersytecie Cyryla i Metodego w Trnawie dwustronicowym abstrakcie z międzynarodowej konferencji naukowej łączę podejścia badawcze ekologii i zrównoważonego rozwoju zaakcentowane na niedawnej wystawie w Muzeum Narodowym w Gdańsku z wiedzą na temat kolekcji ikon Prof. Wiesława Litewskiego, pokazując aktualność malarstwa ikonowego także w tych kwestiach.

***Madonna pod jodłami* Lucasa Cranacha Starszego – 2025**

Modelowy przykład łączenia źródeł biblijnych, jak również literackich z obrazowymi ma moja analiza obrazu z Muzeum Archidiecezjalnego we Wrocławiu z około 1510 roku opublikowana w języku angielskim z obszernym streszczeniem w języku słowackim w Roczniku Centrum Badań Sztuki Słowackiej Akademii Nauk „ARS”, LVIII, 2025, nr 1. Analizy ukazują ten cenny zabytek z perspektywy dorobku sztuki, źródeł biblijnych, teologicznych oraz cywilizacji średniowiecznej. Wskazałem na istniejące na przestrzeni dziejów dwustronne zależności: sztuka Cranacha a ikonopisarstwo. Podobnie jak w innych artykułach zawarłem nowe spostrzeżenia metodologiczne.

5. Informacja o wykazywaniu się istotną aktywnością naukową albo artystyczną realizowaną w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury, w szczególności zagranicznej.
 - Otrzymałem wyróżnienie indywidualne JM Rektora Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu za osiągnięcia uzyskane w dziedzinie naukowo-badawczej w 2016 roku, przyznane 15 września 2017 roku.

Międzynarodowe, zagraniczne stypendia badawcze

Wykonałem siedem, finansowanych ze środków zewnętrznych stypendiów badawczych w Niemczech, na uniwersytetach: Juliusza i Maksymiliana w Würzburgu (4, w tym jedno przed obroną pracy doktorskiej), jak też Jana Gutenberga w Moguncji (1, przed obroną pracy doktorskiej) oraz w międzynarodowym ośrodku badawczym w Marburgu – Instytucie Herdera (2). Pobyty badawcze otrzymałem w drodze konkursów: Niemieckiej Centrali Wymiany Akademickiej DAAD (jednokrotnie), Instytutu Herdera w Marburgu (dwukrotnie), Polskiej Misji Historycznej przy Uniwersytecie Juliusza i Maksymiliana w Würzburgu (czterokrotnie, stypendia w Würzburgu sfinansowały następujące instytucje: Bawarska Kancelaria Państwowa, Biskupstwo Würzburskie, Polsko-Niemiecka Fundacja na rzecz Nauki). Stypendia przyczyniły się do licznych publikacji i wystąpień konferencyjnych

oraz pozwoliły na wzbogacenie dydaktyki. Same stypendia wüzburgskie przyczyniły się jak dotąd do powstania dwunastu artykułów naukowych oraz tomu *Misterium światła*, wydanych drukiem.

Tematyka podejmowana poza głównym nurtem publikacji

Pozostałe podejmowane przeze mnie w postdoktorskich publikacjach naukowych tematy badawcze wynikają z moich szerokich zainteresowań naukowych oraz z prowadzonej działalności dydaktycznej. W kolejności od najstarszych.

Sztuka a polityka – 2016

Podjąłem ponadto zagadnienie relacji sztuki i jej recepcji, jak też literatury o sztuce do polityki w naukowym roczniku Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego w Bydgoszczy: „Świat Idei i Polityki”, XV, 2016. Zwróciłem uwagę na konkretnych przykładach na czytelne nacechowanie światopoglądem niektórych dawnych badań naukowych oraz na istotne próby wyjścia ze stworzonego przez nie impasu poprzez demitologizację sztuki, jak też odpolitycznienie prowadzonych badań.

Obcojęzyczne syntezy sztuki wczesnochrześcijańskiej i bizantyjskiej – 2016

Naturalny rezultat prowadzonej dydaktyki stanowi artykuł recenzyjny o syntezach sztuki bizantyjskiej i wczesnochrześcijańskiej: trzech anglojęzycznych oraz niemieckojęzycznej, opublikowany w kwartalniku „Klio. Czasopismo poświęcone dziejom Polski i powszechnym”, XXXVII, 2016. Zagraniczne, współczesne ujęcia syntetyczne przedstawiłem w kontekście dorobku bizantynistyki polskiej oraz oddałem ich różnorodność, bogactwo i wzajemne dopełnianie się, konieczność symultanicznej, refleksyjnej lektury wszystkich przeanalizowanych syntez.

Recenzja katalogu zbiorów skarbcza zakonu krzyżackiego – 2016

Recenzja obszernego, niemieckojęzycznego tomu o wiedeńskim skarbcu zakonu krzyżackiego w czytelny sposób związana jest z zakresem prowadzonych przeze mnie badań dotyczących sztuki władztwa zakonnego. Opublikowana została w roczniku „Ordines Militares. Colloquia Torunensia Historica. Yearbook for the Study of the Military Orders”, XXI, 2016. Oddałem przekrojowy charakter recenzowanej książki, ponadregionalne znaczenie omawianych artefaktów o bogatej wartości historycznej, stanowiących obecnie obiekty muzealne oraz nakreśliłem wartość ogólnych wniosków wypływających z uważnej lektury.

Późnobarokowy sobór św. Mikołaja w Petersburgu – 2016

Pokłósiem pięciu zagranicznych, corocznych, zabytkoznawczych objazdów naukowych, w których brałem czynny udział w latach 2005–2009, organizowanych przez Instytut Historii Sztuki Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu, połączonych z wygłaszaniem referatów na miejscu jest artykuł w naukowym roczniku „Sztuka i Kultura”, IV, 2016. Referat z 2008 roku stanowił dla niego punkt wyjścia. Artykuł dotyczy późnobarokowego, petersburskiego soboru autorstwa architekta Sawwy Iwanowicza Czewakińskiego. W udokumentowany sposób uchwyciłem miejsce tego interesującego obiektu w architekturze przełomu późnego baroku i klasycyzmu, w kontekście sylwetki artysty, wydarzeń politycznych, jak również artystycznych oraz zasugerowałem nowe analogie, zaczerpnięte z wczesnobizantyjskiej architektury świeckiej, w szczególności odnoszące się do rozwiązania oryginalnego planu oraz organizacji wnętrza.

Obcojęzyczne wstępy do historii sztuki – 2019

Propedeutyczny charakter ma artykuł opublikowany w roczniku „Studia Historica Gedanensia”, X, 2019, traktujący o tym, jak, i na podstawie jakich treści zawartych w akademickich podręcznikach naucza się przedmiotu Wstęp do historii sztuki za granicą: w Niemczech oraz w Wielkiej Brytanii i jakie płyną z tego wnioski dla nauczania tego akademickiego przedmiotu na polskich uczelniach. Spostrzeżenia formułuję w kontekście własnych doświadczeń dydaktycznych. W artykule pomagam znaleźć odpowiedź na pytanie, jak ukształtować osobowość młodego adepta historii sztuki, jak wyczulić na czerpanie z każdego fragmentu wiedzy, a także rozwijanie umiejętności praktycznych z wielu źródeł.

Interpretacje i trwanie średniowiecznych rozwiązań artystycznych – 2019

Zająłem się tematem nawiązań do sztuki średniowiecznej w dokonaniach artystycznych epok późniejszych – swoistych interpretacji i trwania (*Interpretations and Permanence – References to Medieval Artistic Solutions*, opublikowanym w pokonferencyjnym tomie, który ukazał się w Wydawnictwie Naukowym UMK), w szczególności mających charakter zbliżony do kopii, z przytoczeniem nieraz zaskakujących zestawień oraz analogii. Odniosłem się do recepcji omawianych obiektów artystycznych w literaturze oraz działalności twórczej, jak też do ingerencji dokonywanych na dziełach sztuki. Nowoczesne i współczesne odniesienia ukazałem z perspektywy badań mediewistycznych.

Romański kościół w Inowrocławiu wraz z wyposażeniem – 2020

Zająłem się ponadto samym kościołem romańskim w Inowrocławiu wraz z jego wyposażeniem od strony problematyki dziedzictwa kulturowego oraz propedeutyki – artykuł

opublikowany został w tomie pokonferencyjnym wydanym na Uniwersytecie Kazimierza Wielkiego w Bydgoszczy. Kościół wraz z wyposażeniem składa się u obecnych odbiorców w pewną spójną całość. Pokazałem zespół analogii (oraz przeciwieństw) do przykładów innych, zagranicznych zabytków. Zestawienia oparłem na kwestiach recepcji, podejścia do konserwacji, restauracji, ekspozycji i losach dzieł sztuki. Było to nowe podejście badawcze, nie podejmowane dotąd w literaturze względem tej romańskiej świątyni.

Studia komplementarne, spoza osiągnięcia habilitacyjnego

Klasyczne, aczkolwiek interdyscyplinarne badania z zakresu przede wszystkim historii sztuki, dotyczące gotyckich krucyfiksów jako obiektów artystycznych oraz ich kontekstów uzupełnia ciąg czterech publikacji analizujących relacje tekstu i obrazu, wizji sylwetek artystów, działalności dawnych warsztatów we współczesnych, nie tłumaczonych na język polski, niemieckojęzycznych powieściach o artystach (*Künstlerromane*), traktujących o: Tilmanie Riemenschneiderze, Carlu Spitzwegu, Casparze Davidzie Friedrichu i Johannie Wolfgangu von Goethem. Ostatni z komplementarnych artykułów śledzi relacje historii sztuki i dzieł artystycznych z literackimi kreacjami oraz spostrzeżeniami zawartymi w prozie Stanisława Lema. Ta grupa artykułów została opublikowana w redagowanych i recenzowanych pokonferencyjnych tomach zbiorowych Wydawnictwa Naukowego UMK oraz Wydawnictwa Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego w Bydgoszczy.

Tilman Riemenschneider – 2020

W artykule podejmującym temat wizji twórczości Riemenschneidera przywołałem dostępne źródła z epoki średniowiecza, takie jak kronika Adémara de Chabannes oraz traktaty artystyczne, a następnie porównałem je do specyfiki warsztatu literackiego odtwarzającego to, co dawne, a przy tym tylko w niewielkim stopniu uchwytne w źródłach. Oddałem barwność literackich kreacji.

Carl Spitzweg – 2021

Odmienne ująłem temat literackiej wizji warsztatu Carla Spitzwega zawarty w powieściowej biografii artysty. Ukazałem dokonania powieściopisarki w kontekście opisywanej przez nią epoki oraz literatury naukowej o *biedermeierze* a także odniesień do znanych obrazów wybitnego przedstawiciela tej epoki artystycznej. Po raz pierwszy przeanalizowałem tę powieść z perspektywy estetyki recepcji, czytelnej triady wyróżnionych, podejmowanych zagadnień oraz stworzenia wciąż przydatnego wzorca swoistego *artifex bonus*.

C

aspar David Friedrich, Johann Wolfgang von Goethe – 2021

Z innej perspektywy podszedłem do analizy powieści o dwóch głównych bohaterach: Friedrichu i Goethem. Nakreśliłem podejmowaną problematykę na tle estetyki i filozofii oraz sztuki od czasów antycznych przez wczesnochrześcijańskie do współczesnych. Skonfrontowałem powieściowe opisy i fabułę z literaturą naukową, ukazując, co wartościowego wynika dla czytelnika z zestawienia tych dwóch, z jednej strony źródeł informacji, a z drugiej przeżyć estetycznych. Przytoczyłem przykłady literackiego, barwnego języka wybitnych metodologów historii sztuki oraz tożsamość źródeł cytowanych w powieści z tymi przywoływanymi w literaturze naukowej.

Stanisław Lem – 2021

Szeroki wybór przeanalizowanych całościowo powieści oraz opowiadań Stanisława Lema pokazał istotną, pomimo, że nie tak częstą obecność literackich odniesień do konkretnych dzieł sztuki, utworów muzycznych, sylwetek artystów, procesów artystycznych, ocen estetycznych, a nawet do samej dziedziny historii sztuki w dorobku polskiego futurologa. Tym samym omawiany dorobek futurystyczny ma wielkie znaczenie także dla historyków sztuki, jak też dla kształtowania wizji sztuki dawnej i nowej lub dopiero co stwarzanej na kartach powieści oraz do formowania postaw światopoglądu estetycznego i artystycznego czytelników, co ukazały przeprowadzone analizy. Kontynuacja rozważań ujmująca także innych twórców wkrótce ukaże się drukiem.

Odkrycia archiwalne dot. zabytków Grudziądza, Pałac Opatok – 2024

W „Roczniku Grudziądzkim”, XXXII, 2024 zaprezentowałem odkryty przeze mnie wybór zdjęć z nieznanego zasobu archiwalnego dotyczącego Grudziądza. Archiwalia i konteksty zagranicznych badań nad architekturą doby baroku pozwoliły mi na przeprowadzenie analizy fasady Pałacu Opatok w Grudziądzu z nowej perspektywy badawczej.

**Okolo 10 moich artykułów naukowych jest zgłoszonych
lub w trakcie procesu wydawniczego.**

Referaty wygłoszone na konferencjach naukowych

Po obronie rozprawy doktorskiej wygłosiłem 26 autorskich referatów na międzynarodowych, zagranicznych i krajowych konferencjach naukowych. W tym: dziewięciu konferencjach na Uniwersytecie Mikołaja Kopernika w Toruniu (różni organizatorzy, m.in.: Wydział Nauk Historycznych; Wydział Sztuk Pięknych; Wydział Teologiczny oraz Katedra

Etnologii i Antropologii Kulturowej; Muzeum Zamkowe w Malborku), pięciu na Uniwersytecie Kazimierza Wielkiego w Bydgoszczy (różne Wydziały i Jednostki UKW, m.in.: Instytut Nauk Politycznych; Stowarzyszenie Inicjatyw Doktorantów Nauk o Polityce; Polskie Towarzystwo Nauk Politycznych, oddz. w Bydgoszczy; Instytut Historii i Stosunków Międzynarodowych; Instytut Filologii Polskiej i Kulturoznawstwa; Wydział Humanistyczny; Wydział Historyczny; Instytut Komunikacji Społecznej i Mediów), dwóch kongresach mediewistycznych na Uniwersytecie w Leeds, dwóch konferencjach na Uniwersytecie Gdańskim, jednej w Oddziale Warszawskim Stowarzyszenia Historyków Sztuki w Polsce oraz jednej w Oddziale Toruńskim SHS, a także jednej w Darmstadt (Deutsches Polen-Institut oraz pozostali organizatorzy: Technische Universität Darmstadt, Johannes-Gutenberg-Universität Mainz, Universität Bremen, Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu) oraz jednej w Bibliotece Krajowej w Eutin (Jahrestagung der Historischen Kommission für ost- und westpreußische Landesforschung). Jednej międzynarodowej konferencji zdalnej na Uniwersytecie Warszawskim. Do tej grupy zaliczyłem jeszcze dwa otwarte spotkania ze stypendystami Polskiej Misji Historycznej przy Uniwersytecie Juliusza i Maksymiliana w Würzburgu. Referaty wygłaszałem w językach: polskim (19), angielskim (6) i niemieckim (1). Z reguły wystąpienia konferencyjne, już w chwili wygłaszania opatrzone pełnym aparatem naukowym, owocowały publikacjami. Na temat wykładów publicznych, wystąpień konferencyjnych, monografii naukowej oraz realizowanych projektów ukazywały się pozytywne informacje w prasie i książkach oraz artykułach naukowych. Przed wydaniem moich artykułów drukiem zawsze poszerzałem, jak również dokładnie dopracowywałem merytorycznie tekst referatów konferencyjnych.

Moderowałem ponadto dwie sesje na kongresie mediewistycznym w Leeds w 2018 roku, a także po sesji na konferencji „Dzieje i skarby kościoła św. Jakuba w Toruniu – nowe rozpoznanie” w 2022 oraz na konferencji „Wokół zagadnień warsztatu artysty: malarza, rzeźbiarza, architekta, II” w 2019 roku. Moderowałem pięć sesji na konferencji „Wokół zagadnień warsztatu artysty: malarza, rzeźbiarza, architekta, IV” na UMK w Toruniu, 29–30.04.2025 roku. W moderacji wykorzystywałem doświadczenia wyniesione z krajowych i międzynarodowych konferencji, w których brałem uważny udział. W dniach 24–26 września 2025 wygłoszę moje 27. wystąpienie postdoktorskie na konferencji na UMCS w Lublinie.

6. Informacja o osiągnięciach dydaktycznych, organizacyjnych oraz popularyzujących naukę lub sztukę.

Wyróżnienia

- Otrzymałem podziękowanie od Dziekana Wydziału Nauk Historycznych UMK „za udział w pracach Wydziałowego Zespołu ds. Promocji i zaangażowanie w promocję Wydziału Nauk Historycznych”, przyznane 6 maja 2019 roku.
- Otrzymałem Zespołowe wyróżnienie JM Rektora UMK za osiągnięcia w dziedzinie organizacyjnej w 2018 roku, przyznane 26 września 2019 roku.

Pełnione funkcje

Byłem Członkiem Zespołu ds. Promocji i Nowych Kierunków Studiów WNH UMK, od maja 2015 roku do końca września 2019 roku – przeniesienia kierunku historia sztuki na Wydział Sztuk Pięknych. Dodatkowo pełniłem wówczas stałą funkcję protokolanta i odpowiadałem za promocję kierunku historia sztuki oraz Wydziału Nauk Historycznych. Od stycznia 2025 roku jestem koordynatorem promocji kierunku historia sztuki na Wydziale Sztuk Pięknych. Od października 2024 roku jestem opiekunem aktywnie działającego Studenckiego Koła Naukowego Historyków Sztuki i Kultury.

Jako członek Wydziałowego Zespołu ds. Promocji WNH UMK przez cały rok zajmowałem się: współorganizacją Drzwi Otwartych oraz innych przedsięwzięć promocyjnych WNH, przygotowywaniem materiałów do rekrutacji, czuwaniem nad rekrutacją na kierunki prowadzone na Wydziale, szczególnie podczas niżu demograficznego, protokolowaniem posiedzeń Zespołu ds. Promocji oraz posiedzeń zespołu projektowego POWER.

Pełniłem funkcję przedstawiciela młodszych pracowników naukowych do Rady Wydziału Nauk Historycznych UMK na kadencję 2016–2020, biorąc udział we wszystkich posiedzeniach.

Od października 2024 roku jestem przedstawicielem młodszych pracowników naukowych do Rady Dyscypliny Nauki o Sztuce Instytutu Historii Sztuki i Dziedzictwa Kulturowego Wydziału Sztuk Pięknych UMK. Wziąłem udział we wszystkich posiedzeniach.

Pełniłem funkcję Pomocnika Stałego Dyżurnego Wydziału Nauk Historycznych UMK, od 2015/2016 roku do 30 września 2019 roku – przeniesienia kierunku historia sztuki na Wydział Sztuk Pięknych. Wziąłem udział we wszystkich szkoleniach.

Byłem Członkiem Kolegium Elektorów UMK na kadencję 2016–2020. Wziąłem udział w wyborach Rektora.

Jestem administratorem strony internetowej Katedry Historii Sztuki i Kultury UMK <https://www.historiasztuki.umk.pl/> oraz strony rocznika „Sztuka i Kultura”: <https://szik.umk.pl/>, jak też współredaktorem stron na Facebooku: Instytutu Historii Sztuki i Dziedzictwa Kulturowego, Katedry Historii Sztuki i Kultury UMK, Koła Naukowego Historyków Sztuki i Kultury. W 2025 roku założyłem i prowadzę Instagram kierunku historia sztuki: https://www.instagram.com/historia_sztuki_umk/.

Prowadzone zajęcia dydaktyczne

Od października 2013 roku jestem zatrudniony na Uniwersytecie Mikołaja Kopernika w Toruniu jako adiunkt na pełen etat. Od momentu zatrudnienia prowadzę corocznie dwusemestralny, tak jak inne zajęcia utrzymany w rytmie cotygodniowym wykład kursowy epokowy z historii sztuki średniowiecznej powszechnej (60 h/rok, I oraz II rok studiów I stopnia z historii sztuki). Prowadzę też konwersatoria epokowe z historii sztuki średniowiecznej, 30h/semestr, 60h/rok (I, II, III rok studiów I stopnia), które rozpocząłem już w 2007 roku na etapie studiów doktoranckich. Ponadto od 2013 roku prowadzę zajęcia fakultatywne, 30h/semestr dla wyższych roczników studiów (III rok studiów I stopnia, I oraz II rok studiów II stopnia), a od października 2014 roku rozpocząłem prowadzenie zajęć ćwiczeniowych ze Wstępu do Historii Sztuki, 60h/rok, (I rok studiów I stopnia). W roku akademickim 2021/2022 prowadziłem dwie grupy zajęć ze Wstępu do Historii Sztuki oraz dwa objazdy jednodniowe. Pięciokrotnie współprowadziłem tydzień ćwiczeniowego letniego obozu naukowego we Wrocławiu (na studiach doktoranckich też w Gdańsku, 45h, później odpowiednik 24h, II rok studiów I stopnia). Od 2015 roku prowadzę jednodniowe (10h, I rok studiów I stopnia) coroczne objazdy ćwiczeniowe, uzupełniające dwusemestralny cykl zajęć ze Wstępu do Historii Sztuki (w Inowrocławiu, Bydgoszczy, Chełmży i Toruniu). Prowadziłem Kierunkowe Seminarium Teoretyczne z zakresu historii architektury dla kierunku Architektura Wnętrz (semestr letni 2024/2025).

W semestrze zimowym 2021/2022 przeprowadziłem w wymiarze 30 godzin autorskie zajęcia wspomagające dla wszystkich studentów pierwszego roku historii sztuki.

W semestrze letnim 2021/2022 przeprowadziłem w wymiarze 45 godzin wykład z historii sztuki średniowiecznej dla wszystkich studentów kierunków artystycznych oraz konserwacji i restauracji dzieł sztuki na Wydziale Sztuk Pięknych UMK.

W roku akademickim 2023/2024 przeprowadziłem dwusemestralny wykład kursowy z historii sztuki średniowiecznej powszechnej, a także semestralne konwersatorium ze sztuki średniowiecznej polskiej dla I roku Ochrony Dóbr Kultury s1. Wspomniane konwersatorium

– na podstawie innej tematyki – przeprowadziłem również w semestrze letnim 2024/2025 dla studentów I roku Ochrony Dóbr Kultury s1.

Ocena zajęć dydaktycznych

Otrzymuję wysokie oceny i bardzo dobre komentarze w anonimowych studenckich kwestionariuszach oceny zajęć dydaktycznych. Znalazłem się m.in. w gronie ośmiu pracowników Wydziału Sztuk Pięknych UMK, którzy otrzymali najwyższe oceny we wszystkich kategoriach ankiet (średnia 5,00–4,99 przy minimalnej liczbie odpowiedzi – 10) oraz dziewięciu, którzy otrzymali najwyższe oceny w trzech najważniejszych kryteriach. Źródło: „Raport Oceny Zajęć Dydaktycznych na podstawie ankiet studenckich oceniających zajęcia dydaktyczne przeprowadzone na Wydziale Sztuk Pięknych w roku akademickim 2020/2021”, dostępny online: <https://art.umk.pl/panel/wp-content/uploads/raport-OZD-2020-2021.pdf> . Jak również wśród „nauczycieli akademickich ocenionych bardzo pozytywnie w licznych komentarzach”: „Raport z Oceny Zajęć Dydaktycznych zrealizowanych na Wydziale Sztuk Pięknych UMK w roku akademickim 2021/2022” <https://art.umk.pl/panel/wp-content/uploads/Raport-OZD-2022.pdf>.

Za rok akademicki 2023/2024 zająłem III miejsce wśród dziesięciu najwyżej ocenianych nauczycieli akademickich WSP, którzy spełniają dwa kryteria: 20% zwrotności i minimum 20 wypełnionych kwestionariuszy (średnia ocena: 4,96) https://art.umk.pl/panel/wp-content/uploads/RAPORT_OZD_WSzP.pdf .

Również w roku akademickim 2022/2023, tak jak i w poprzednich latach, od początku pracy dydaktycznej otrzymywałem szczególnie pozytywne komentarze Osób studiujących w anonimowych ankietach zajęć dydaktycznych Uniwersyteckiego Systemu Oceny Studiów.

Studentki i Studenci w licznych ankietach moich zajęć doceniają przede wszystkim pasję, fascynację danym tematem, udzielającą się tym samym Uczestniczkom i Uczestnikom zajęć, ocenianych jako ciekawe. Wymieniają efektywne zachęcanie do nauki, pełną informację zwrotną, szacunek dla Osób studiujących, miłą atmosferę na zajęciach, opieranie się na najnowszych badaniach naukowych, omawianie co tydzień innych zagadnień naukowych, sprawną organizację pracy, efektywne wykorzystanie czasu zajęć, punktualność, merytorykę, profesjonalizm, pomocność, inspirację, nacisk na metodologię, jasne warunki oceny, klarowne, dokładne wyjaśnianie wszystkich, w tym trudnych zagadnień, umiejętność wysławiania się, dbałość o bezpieczeństwo, odpowiedzialność, wysoką kulturę osobistą. Ponadto: skuteczne motywowanie do pracy i dyskusji na zajęciach,

udostępnianie prac naukowych i materiałów dydaktycznych oraz dzielenie się własną wiedzą jak również prowadzenie licznych i wartościowych zajęć terenowych (źródło: USOS UMK).

Praca ze studentami sprawia mi wiele przyjemności, w związku z czym gruntownie przygotowuję się do każdego zajęcia, poświęcam się im. Zajęcia w trybie konwersatoryjnym (konwersatoria oraz zajęcia fakultatywne) konsekwentnie prowadzę w formie dyskusji naukowej na podstawie ilustracji, naukowych artykułów, źródeł oraz wiedzy przez pełen czas zajęć, mniejszą część spotkań rezerwuję na opatrywane obszernym komentarzem i dyskusją referaty. Podobnie zajęcia ze Wstępu do Historii Sztuki mają formę dyskusji oraz omówienia obiektów artystycznych, co do zasady w terenie, przy dziełach sztuki.

Tematyka zajęć fakultatywnych

Tytuły zrealizowanych semestralnych (każde po 30h) zajęć fakultatywnych to: *Rzeźba romańska, Rzeźba gotycka, Różnorodność ujęć badawczych rzeźby gotyckiej, Architektura romańska, Architektura gotycka, Malarstwo gotyckie, Gotycka sztuka malarska w Polsce, Ikony w sztuce bizantyjskiej i postbizantyjskiej, Sztuka i kultura Bizancjum, Sztuka ikony powstała w tradycji bizantyjskiej i późniejszej, Znaczenie i rozwój rzeźby romańskiej, Ikony w kontekście bizantyjskiej i postbizantyjskiej tradycji artystycznej* (semestr letni 2025, na podstawie nowej literatury i badań związanych z publikacją mojej monografii o ikonach). Z roku na rok aktualizuję i dokonuję zmian w każdym prowadzonych przeze mnie zajęciach. Także nawet zajęcia o podobnie brzmiących tytułach gruntownie się od siebie odróżniają, m.in. dyskusja na zajęciach opiera się na innych tekstach naukowych, ilustracjach oraz źródłach, znacznym zmianom ulegają prezentacje.

Innowacja dydaktyczna – Wstęp do historii sztuki

Na początku roku akademickiego 2014/2015 wprowadziłem oraz konsekwentnie rozwijam i udoskonalam własną innowację dydaktyczną: cotygodniowe wizualne zadania terminologiczne wspomagające akademicką dydaktykę trudnych zagadnień związanych ze Wstępem do Historii Sztuki, prowadzonym przeze mnie co tydzień w terenie.

Dwukrotnie pełniłem funkcję opiekuna I roku studiów I stopnia – w 2014/2015 oraz 2016/2017 roku. Od października 2024 roku pełnię funkcję opiekuna aktywnie działającego naukowo Studenckiego Koła Naukowego Historyków Sztuki i Kultury: <https://pl-pl.facebook.com/KNHSiK.UMK>; https://www.instagram.com/kolohistorykowsztuki_umk/.

Recenzje prac licencjackich i magisterskich

Od listopada 2014 roku wziąłem udział w 64 obronach prac licencjackich i magisterskich. Napisałem 22 recenzje prac dyplomowych, w tym 7 recenzji prac magisterskich oraz 15 recenzji prac licencjackich na kierunku historia sztuki (w tym jednej

pracy magisterskiej na kierunku Ochrona Dóbr Kultury). Dwunastokrotnie pełniłem funkcję przewodniczącego komisji egzaminacyjnej. 39 razy zaś brałem udział jako członek komisji (historyk sztuki) w obronach prac licencjackich i magisterskich kierunków Architektura Wnętrz, Konserwacja i Restauracja Dzieł Sztuki. (źródło Archiwum Prac Dyplomowych: <https://apd.umk.pl/>, dostęp 22 VII 2025).

Wpływ pracy naukowej na dydaktyczną

Dorobek badawczy na różne tematy pozwala mi wykorzystywać podjętą i rozwiązana przeze mnie problematykę naukową lub same obiekty artystyczne, o których pisałem, tak w ogólnej formie, jak i w drobnych detalach na prowadzonych przeze mnie zajęciach.

Wygłoszone dodatkowe naukowe wykłady popularyzatorskie

Przetłumaczyłem na język angielski oraz w dniach 4–6 lipca 2022 roku wygłosiłem online w trybie synchronicznym trzy wykłady przygotowane przez dr hab. Annę Błażejewską, prof. UMK, a następnie poprowadziłem po nich dyskusję w języku angielskim. Tytuły wykładów: *Introduction to the mediaeval art history of the Teutonic Order State*, *Gothic wall paintings in secular and sacred interiors*, *The art of Toruń in the world of the mediaeval Hanseatic League*. Dwugodzinne wykłady na różne tematy z zakresu gotyckiej sztuki w Toruniu, państwie zakonnym i miastach hanzeatyckich, stanowiły część szkoły letniej UMK dla studentów i doktorantów z całego świata pod tytułem „Let’s meet at NCU!”.

W kolejnych edycjach tego programu wygłosiłem własne wykłady w języku angielskim i poprowadziłem po nich dyskusję: *Toruń at the meeting point of the artistic paths – dynamics of the artistic and cultural contacts between the end of the 14th and the beginning of the 16th century*, 12 lipca 2023 roku; *Heritage oriented research on works of art: painting, sculpture, handicraft*, 21 lutego 2023. Nagrałem zaprezentowany podczas projektu wykład asynchroniczny, opublikowany 21 lutego 2023 roku: *Medieval art as a specific subject of the art historical studies*: <https://box.pionier.net.pl/f/7a6d6cfe77ef478da96b/>.

Wygłosiłem wykłady publiczne na Drzwiach Otwartych Wydziału Nauk Historycznych UMK: 21 marca 2017 roku (*Sztuka bizantyjska*), 20 marca 2018 roku (*Pisana złotem wielka sztuka bizantyjska w cieniu Hagii Sophii i olśniewających mozaik*), 19 marca 2019 roku (*Średniowieczne komiksy*).

Wygłosiłem ponadto wykłady publiczne: na VII Toruńskim Festiwalu Nauki i Sztuki, 21 kwietnia 2007 roku: *Symbol papieskiej wizyty w Toruniu – Drzewo Życia, poznajmy bliżej gotyckie arcydzieło* oraz na Toruńskim Uniwersytecie Trzeciego Wieku, 16 grudnia 2013 roku: *Drzewo Życia – symbol Papieskiej wizyty w Toruniu*. Praca magisterska stała się też punktem wyjścia do mojego udziału w audycji „Drzewo Życia. Wizyta w kościele św.

Jakuba”, Radiowa Dwójka, Data emisji: 25 marca 2016 roku; o godzinie 22.00. Reemisja: 6 kwietnia 2020 roku, o godzinie 21.30. Audycja jest dostępna online: <https://www.polskieradio.pl/8/1788/Artykul/1599523> oraz: <https://www.polskieradio.pl/8/2222/Artykul/2487975> (dłuższa wersja). Na XXIII Toruńskim Festiwalu Nauki i Sztuki wygłosiłem w Sali Mieszczańskiej Ratusza Staromiejskiego w Toruniu 26 kwietnia 2025 wykład publiczny *Średniowieczne komiksy*. Udostępniony na kanale UMK TV: https://www.youtube.com/watch?v=8DRd5OqfZKE&list=PLDa_j8Hay7l_ggad4BWDd-QeW3tu1V9rW&index=8

Wygłosiłem wykłady w V Liceum Ogólnokształcącym w Toruniu w ramach Oferty Edukacyjnej Wydziału Nauk Historycznych UMK, 19 lutego 2019 roku (*Pisana złotem wielka sztuka bizantyjska w cieniu Hagii Sophii i olśniewających mozaik*) oraz 29 marca 2019 roku (*W świątyni tej nie znajdziesz błędu lub rysy. O świecie spowitym w biały płaszcz kościołów... Architektura romańska*).

Uzyskane i zrealizowane granty

Byłem członkiem pięcioosobowego zespołu projektowego oraz wykonawczego (po jednym przedstawicielu z każdej Jednostki Wydziału Nauk Historycznych UMK) dwóch edycji naszego autorskiego projektu „Humanista – Stażysta – Menadżer! Zarządzanie dziedzictwem kulturowym”, finansowanego ze środków Unii Europejskiej przez Narodowe Centrum Badań i Rozwoju programu staży studenckich w wiodących instytucjach kultury, działającego w ramach Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój, 3.1 Kompetencje w szkolnictwie wyższym, zrealizowanych z powodzeniem w latach 2016–2018.

Uczestniczyłem jako wykonawca w Projekcie Interreg VA „Wspólne dziedzictwo, wspólna przyszłość. Centralne muzea pomorskie wspólnie prezentują dzieje i kulturę Pomorza” INT65. Mój udział polegał na opracowaniu naukowym do dwujęzycznego polsko-niemieckiego katalogu wystawy stałej 21 not katalogowych oraz dwóch esejów naukowych dotyczących zbiorów sztuki średniowiecznej Muzeum Narodowego w Szczecinie. Mój udział autorski wyniósł 100%.

7. Oprócz kwestii wymienionych w pkt. 1-6, wnioskodawca może podać inne informacje, ważne z punktu widzenia, dotyczące jego kariery zawodowej.

Informacja o liczbie punktów MNiSW: 853. (źródło: Baza Omega UMK, dostęp 7 VIII 2025: <https://omega.umk.pl/info/author/UMK8852e2864eaa948ca03191218773406166e1cad41e4415612260450bb930b99b/>).

Biegła znajomość języków obcych i udział w szkoleniach

Posiadam Cambridge Certificate in Advanced English, oraz certyfikat Instytutu Goethego: Zentrale Mittelstufenprüfung, oba od 2007 roku. Certyfikaty poświadczają biegłość językową na poziomie C1 według Rady Europejskiej. Kontakt z językami obcymi i kulturą specyficzną dla danych obszarów językowych mam na co dzień, ponieważ studiuję dużo naukowej literatury obcojęzycznej, piszę własne artykuły oraz wygłaszam wystąpienia w obcych językach, wyjeżdżam na stypendialne pobyty badawcze oraz konferencje za granicą. W pracy naukowej wykorzystuję też znajomość łaciny, języka rosyjskiego, szwedzkiego i włoskiego.

Korzystam z kursów oraz szkoleń stacjonarnych, jak również szkoleń on-line na UMK.

Zrealizowanie grantów dla młodych badaczy

W latach 2014–2019 zdobyłem w drodze ogólnowydziałowych konkursów i wykonałem pięć grantów badawczych dla młodych naukowców Wydziału Nauk Historycznych UMK: nr 2027–NH, 2138–NH, 2451–NH, 2926–NH, 1173–NH, które zaowocowały wystąpieniami konferencyjnymi, licznymi publikacjami – zgodnie z informacjami w pierwszych przypisach odpowiednich artykułów – oraz wzbogaceniem prowadzonej dydaktyki akademickiej. Przed uzyskaniem stopnia doktora, w 2008 roku zrealizowałem otrzymany w drodze konkursu grant promotorski nr 477–NH.

.....
(podpis wnioskodawcy)

Wykaz osiągnięć naukowych albo artystycznych, stanowiących znaczny wkład w rozwój określonej dyscypliny

Informacje zawarte w poszczególnych punktach tego dokumentu powinny uwzględniać podział na okres przed uzyskaniem stopnia doktora oraz po jego uzyskaniu.

I. WYKAZ OSIĄGNIĘĆ NAUKOWYCH ALBO ARTYSTYCZNYCH, O KTÓRYCH MOWA W ART. 219 UST. 1. PKT 2 USTAWY

1. Monografie naukowe, zgodnie z art. 219 ust. 1. pkt 2a ustawy; lub
2. Cykl powiązanych tematycznie artykułów naukowych, zgodnie z art. 219 ust. 1. pkt 2b ustawy; lub

Wydane drukiem naukowe prace postdoktorskie liczą łącznie 1291 stron. W tym podoktorska monografia książkowa o recepcji krucyfiksu z Gdańska zajmuje 200 stron, druga monografia dotycząca kolekcji dziewiętnastowiecznych ikon: 345 stron.

Prace prezentowane są w układzie od najstarszych oraz w podziale na typy publikacji: monografie, artykuły, noty katalogowe, artykuły metodologiczne, opublikowany abstrakt.

Monografie naukowe:

- 1) *Krucyfiks z Kaplicy Jedenastu Tysięcy Dziewic w Bazylice Mariackiej w Gdańsku. Jego znaczenie i recepcja*, Toruń: Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu Mikołaja Kopernika 2016.
- 2) *Ikony z kolekcji Profesora Wiesława Litewskiego w zbiorach Muzeum Uniwersyteckiego w Toruniu: katalog*, Seria: *Katalogi Zbiorów Muzeum Uniwersyteckiego w Toruniu*, red. serii: Mirosław A. Supruniuk, Katarzyna Moskała, T. 3, Toruń: Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu Mikołaja Kopernika 2024.

Artykuły naukowe:

- 3) *Krucyfiks na Drzewie Życia z dominikańskiego kościoła św. Mikołaja w Toruniu – nowe spojrzenie*, „Sztuka i Kultura”, I, 2013, s. 9–36.
 - <https://doi.org/10.12775/SZiK.2013.001>
 - PDF: <https://apcz.umk.pl/SziK/article/view/SZiK.2013.001/3671>
- 4) *Gotyckie krucyfiksy „obejmujące” i ich snycerskie przykłady z Würzburga, Suhl–Heinrichs i Helmstedt*, „Sztuka i Kultura”, II, 2014, s. 47–80.
 - <https://doi.org/10.12775/SZiK.2014.002>
 - PDF: <https://apcz.umk.pl/SziK/article/view/SZiK.2014.002/9481>

- 5) *Jak odczytywać rzeźby gotyckie? Trzy studia przypadku*, „Wiadomości Historyczne”, LIX, 2016, nr 6, s. 14–17.
- 6) *Gotische umarmende Kruzifixe und deren geschnitzte Vertreter aus Würzburg, Suhl-Heinrichs und Helmstedt*, „Mainfränkisches Jahrbuch für Geschichte und Kunst“, LXIX, 2017, s. 15–36.
 - Spis treści: https://www.freunde-mainfranken.de/files/fmkg/Jahrb%C3%BCher/Mainfraenkisches%20Jahrbuch%202017_reduziert.pdf
- 7) *Artistic landscape of the former State of the Teutonic Order in Prussia defined by the Gothic crucifixes*, „Ordines Militares Colloquia Torunensia Historica. Yearbook for the Study of the Military Orders”, XXIV, 2019, s. 275–300.
 - <https://doi.org/10.12775/OM.2019.009>
 - PDF: <https://apcz.umk.pl/OM/article/view/OM.2019.009/22839>
- 8) *Das dominikanische Kruzifix am Baum des Lebens in Thorn. Seine künstlerischen und theologischen Zusammenhänge*, „Preussenland”, X, 2019, s. 57–83.
 - https://hiko-owp.eu/wp-content/uploads/2024/07/Preussenland_10-2019.pdf
- 9) *Das Meer und Meereswesen in der Kunst und Quellen des Mittelalters. Vergleichende Analyse des Kupferstichs „Meerwunder” von Albrecht Dürer aus dem Jahr 1498*, „ARS: Časopis Ústavu dejín umenia Slovenskej akadémie vied / Journal of the Institute of Art History of the Slovak Academy of Sciences”, LIII, 2020, nr 2, s. 195–204.
 - DOI: <https://doi.org/10.31577/ars-2020-0010>
 - PDF: https://www.sav.sk/journals/uploads/08191345Waszak_web.pdf
- 10) *Gotycki krucyfiks ze Żmijewa i jego powiązania artystyczne oraz ideowe*, „Rocznik Grudziądzki”, XXVIII, 2020, s. 55–71.
 - PDF (cały tom): <https://kpbc.umk.pl/Content/260941/download/>
 - <https://kpbc.umk.pl/dlibra/publication/263240/edition/260941/content>
- 11) *Gotycki krucyfiks z katedry Trójcy Świętej w Chełmży*, „Rocznik Grudziądzki”, XXIX, 2021, s. 55–78.
 - PDF (cały tom): <https://kpbc.umk.pl/Content/260942/download/>
 - <https://kpbc.umk.pl/dlibra/publication/263241/edition/260942/content>
- 12) *Local and supra-regional significance of Romanesque sculpture and its place in art history: the example of bas-reliefs from a church in Inowrocław*, „ARS: časopis Ústavu dejín umenia Slovenskej akadémie vied / Journal of the Institute of Art History of the Slovak Academy of Sciences”, LIV, 2021, nr 2, s. 140–154.

- <https://doi.org/10.31577/ars-2021-0006>
 - PDF: https://www.sav.sk/journals/uploads/12071145Waszak_ars2021-2.pdf
- 13) *Krucyfiksy znad wejścia do dawnego szpitala św. Jakuba w Toruniu, ul. Szpitalna 4*, „Rocznik Grudziądzki”, XXX, 2022, s. 19–37.
- <https://kpbc.umk.pl/Content/275913/download/>
- 14) *Maski z kościoła w Inowrocławiu. Znaczenie płaskorzeźby romańskiej oraz jej miejsce w historii sztuki*, „Sztuka i Kultura”, VI, 2019–2022, s. 9–51.
- <https://doi.org/10.12775/SZiK.2022.001>
 - PDF: <https://apcz.umk.pl/SziK/article/view/47480/37186>
- 15) *Późnogotycki krucyfiks z kościoła pokarmelickiego w Kcyni*, [w:] *Sanktuarium Krzyża Świętego w Kcyni*, red. Marcin Puziak, *Duchowe Dziedzictwo Diecezji Bydgoskiej VI*, Pelplin–Bydgoszcz: Bernardinum / Wyższe Seminarium Duchowne Diecezji Bydgoskiej 2022, s. 15–39, tabl. I–IV.
- 16) *Rzeźba XV wieku na Pomorzu Zachodnim w kontekście sztuki europejskiej / Die hinterpommersche Skulptur des 15. Jahrhunderts im Kontext der europäischen Kunst*, [w:] *Misterium Światła. Sztuka średniowieczna na Pomorzu / Mysterium des Lichts. Mittelalterliche Kunst in Pommern*, red. Kinga Krasnodębska / herausgegeben von Kinga Krasnodębska, Szczecin: Muzeum Narodowe w Szczecinie 2022, s. 33–43.
- <https://cyfrowa.muzeum.szczecin.pl/item/viewer?id=9&toc=26>
- 17) *Saint Bridget of Sweden and the Teutonic Knights. Her Revelations in the context of the Gothic crucifix from the Holy Trinity Cathedral in Kulmsee (Chełmża) and the legacy of other mystics*, „Ordines Militares Colloquia Torunensia Historica. Yearbook for the Study of the Military Orders”, XXVII, 2022, s. 253–273.
- <https://doi.org/10.12775/OM.2022.009>
 - PDF: <https://apcz.umk.pl/OM/article/view/35998/34355>
- 18) *Warsztat Mistrza Pasji Chociwelskiej – charakterystyka, geneza artystyczna, znaczenie regionalne i ponadregionalne / Die Werkstatt des Meisters der Freienwalder Passion – Charakteristik, künstlerische Genese, regionale und überregionale Bedeutung*, [w:] *Misterium Światła. Sztuka średniowieczna na Pomorzu / Mysterium des Lichts. Mittelalterliche Kunst in Pommern*, red. Kinga Krasnodębska / herausgegeben von Kinga Krasnodębska, Szczecin: Muzeum Narodowe w Szczecinie 2022, s. 44–59.
- <https://cyfrowa.muzeum.szczecin.pl/item/viewer?id=9&toc=56>
- 19) *Gotycki krucyfiks z Sartowic, fenomen miejsca i powiązane dzieła sztuki (Starzyno, Chwałęcín, Lidzbark Warmiński, Prosiły, Orneta)*, „Rocznik Grudziądzki”, XXXI, 2023,

s. 19–37.

- <https://kpbc.umk.pl/Content/275914/download/>

- 20) *Późnogotycki krucyfiks z łuku tęczowego – obecnie prezentowany na ścianie północnej prezbiterium kościoła pw. św. Jakuba Apostoła w Toruniu*, [w:] *Dzieje i skarby kościoła św. Jakuba w Toruniu: nowe rozpoznanie*, red. Anna Błażejewska, Elżbieta Pilecka, Alicja Saar-Kozłowska, Toruń: Wydawnictwo Towarzystwa Naukowego w Toruniu / Stowarzyszenie Historyków Sztuki. Oddział Toruński 2023, s. 157–176.
- 21) *The neo-Romanesque churches of the Annunciation of the Blessed Virgin Mary in Inowrocław and St. Adalbero in Würzburg: the examples of references to pre-Romanesque and Romanesque architecture*, „ARS: Časopis Centra vied o umení Slovenskej akadémie vied”, LVI, 2023, nr 2, s. 95–108.
- <https://doi.org/10.31577/ars-2023-0009>
 - PDF: https://www.sav.sk/journals/uploads/11160823ars2023-2_2-WASZAK.pdf
- 22) *Madonna holding the Infant Jesus under the fir trees painted by Lucas Cranach the Elder with relations to the output of the Middle Ages and tradition of icon painting*, „ARS: Časopis Centra vied o umení Slovenskej akadémie vied / Journal of the Art Research Centre of the Slovak Academy of Sciences”, LVIII, 2025, nr 1, s. 21–34.
- DOI: <https://doi.org/10.31577/ars-2025-0002>
 - PDF: https://www.sav.sk/journals/uploads/06251055ARS2025-1_02_Waszak_WEB.pdf

Naukowe noty katalogowe (w liczbie 21)

– Katalog Muzeum Narodowego w Szczecinie – 2022

<https://cyfrowa.muzeum.szczecin.pl/item/viewer?id=9>

- 23) *Figura Chrystusa Ukrzyżowanego, warsztat zachodniopomorski, ok. 1500–1525, nr kat. 43 / Gekreuzigter Christus, pommersche Werkstatt, um 1500–1525, nr kat. 43*, [w:] *Misterium Światła. Sztuka średniowieczna na Pomorzu / Mystorium des Lichts. Mittelalterliche Kunst in Pommern*, red. Kinga Krasnodębska / herausgegeben von Kinga Krasnodębska, Szczecin: Muzeum Narodowe w Szczecinie 2022, s. 317–319.
- 24) *Figura Chrystusa Ukrzyżowanego, warsztat zachodniopomorski, ok. 1500–1525, nr kat. 42 / Gekreuzigter Christus, pommersche Werkstatt, um 1500–1525, nr kat. 42*, [w:] *Misterium Światła. Sztuka średniowieczna na Pomorzu / Mystorium des Lichts. Mittelalterliche Kunst in Pommern*, red. Kinga Krasnodębska / herausgegeben von Kinga Krasnodębska, Szczecin: Muzeum Narodowe w Szczecinie 2022, s. 314–316.
- 25) *Figury ołtarzowe: św. Jakub i św. Andrzej, warsztat Mistrza Pasji Chociwelskiej (Mistrz)*,

- ok. 1500–1520, nr kat. 37 / *Altarfiguren: Heiliger Jakobus und Heiliger Andreas, Werkstatt des Meisters der Freienwalder Passion (Meister)*, *Um 1500–1520, nr kat. 37*, [w:] *Misterium Światła. Sztuka średniowieczna na Pomorzu / Mysterium des Lichts. Mittelalterliche Kunst in Pommern*, red. Kinga Krasnodębska / herausgegeben von Kinga Krasnodębska, Szczecin: Muzeum Narodowe w Szczecinie 2022, s. 290–294.
- 26) *Figury ołtarzowe: św. Jerzy, św. Marcin, warsztat Mistrza Pasji Chociwelskiej (Mistrz)*, ok. 1500–1520, nr kat. 36 / *Altarfiguren: Heiliger Georg, Heiliger Martin, Werkstatt des Meisters der Freienwalder Passion (Meister)*, *um 1500–1520, nr kat. 36*, [w:] *Misterium Światła. Sztuka średniowieczna na Pomorzu / Mysterium des Lichts. Mittelalterliche Kunst in Pommern*, red. Kinga Krasnodębska / herausgegeben von Kinga Krasnodębska, Szczecin: Muzeum Narodowe w Szczecinie 2022, s. 285–289.
- 27) *Figury ołtarzowe: św. Marcin, Maria z Dzieciątkiem, św. Mikołaj (?), warsztat Mistrza Pasji Chociwelskiej (Pomocnik)*, ok. 1500–1520, nr kat. 34 / *Altarfiguren: Heiliger Martin, Maria mit dem Kind, Heiliger Nikolaus (?), Werkstatt des Meisters der Freienwalder Passion (Gehilfe)*, *um 1500–1520, nr kat. 34*, [w:] *Misterium Światła. Sztuka średniowieczna na Pomorzu / Mysterium des Lichts. Mittelalterliche Kunst in Pommern*, red. Kinga Krasnodębska / herausgegeben von Kinga Krasnodębska, Szczecin: Muzeum Narodowe w Szczecinie 2022, s. 274–281.
- 28) *Koronacja Marii – figury ołtarzowe, warsztat zachodniopomorski*, ok. 1420–1430, nr kat. 21 / *Krönung Mariens – Altarfiguren, pommersche Werkstatt*, *um 1420–1430, nr kat. 21*, [w:] *Misterium Światła. Sztuka średniowieczna na Pomorzu / Mysterium des Lichts. Mittelalterliche Kunst in Pommern*, red. Kinga Krasnodębska / herausgegeben von Kinga Krasnodębska, Szczecin: Muzeum Narodowe w Szczecinie, 2022 s. 190–192.
- 29) *Koronacja Marii, warsztat flandryjski, 2. poł. XV w.*, nr kat. 22 / *Marienkrönung, flämische Werkstatt, 2. Hälfte des 15. Jh.*, nr kat. 22, [w:] *Misterium Światła. Sztuka średniowieczna na Pomorzu / Mysterium des Lichts. Mittelalterliche Kunst in Pommern*, red. Kinga Krasnodębska / herausgegeben von Kinga Krasnodębska, Szczecin: Muzeum Narodowe w Szczecinie, 2022 s. 193–195.
- 30) *Krucyfiks ze Sławna, warsztat wschodniopomorski*, ok. 1420, nr kat. 13 / *Kruzifix aus Schlawe, pommersche Werkstatt*, *um 1420, nr kat. 13*, [w:] *Misterium Światła. Sztuka średniowieczna na Pomorzu / Mysterium des Lichts. Mittelalterliche Kunst in Pommern*, red. Kinga Krasnodębska / herausgegeben von Kinga Krasnodębska, Szczecin: Muzeum Narodowe w Szczecinie 2022, s. 156–159.
- 31) *Madonna z Dzieciątkiem, warsztat zachodniopomorski, pod wpływem stylu Madonn na*

- Lwach, ok. 1400, nr kat. 14 / Madonna mit Kind pommersche Werkstatt, beeinflusst durch den Stil der Löwenmadonnen, um 1400, nr kat. 14, [w:] Misterium Światła. Sztuka średniowieczna na Pomorzu / Mysterium des Lichts. Mittelalterliche Kunst in Pommern, red. Kinga Krasnodębska / herausgegeben von Kinga Krasnodębska, Szczecin: Muzeum Narodowe w Szczecinie 2022, s. 160–162.*
- 32) *Matka Boska Bolesna – herma, warsztat zachodniopomorski, ok. 1440–1450, nr kat. 19 / Schmerzensmutter – Büste, pommersche Werkstatt, um 1440–1450, nr kat. 19, [w:] Misterium Światła. Sztuka średniowieczna na Pomorzu / Mysterium des Lichts. Mittelalterliche Kunst in Pommern, red. Kinga Krasnodębska / herausgegeben von Kinga Krasnodębska, Szczecin: Muzeum Narodowe w Szczecinie 2022, s. 184–186.*
- 33) *Matka Boska Bolesna, warsztat Mistrza Pasji Chociwelskiej (Pomocnik), ok. 1500–1520, nr kat. 32 / Schmerzensmutter, Werkstatt des Meisters der Freienwalder Passion (Gehilfe), um 1500–1520, nr kat. 32, [w:] Misterium Światła. Sztuka średniowieczna na Pomorzu / Mysterium des Lichts. Mittelalterliche Kunst in Pommern, red. Kinga Krasnodębska / herausgegeben von Kinga Krasnodębska, Szczecin: Muzeum Narodowe w Szczecinie 2022, s. 263–265.*
- 34) *Matka Boska Bolesna, warsztat zachodniopomorski, ok. 1400–1425, nr kat. 18 / Schmerzensmutter, pommersche Werkstatt, um 1400–1425, nr kat. 18, [w:] Misterium Światła. Sztuka średniowieczna na Pomorzu / Mysterium des Lichts. Mittelalterliche Kunst in Pommern, red. Kinga Krasnodębska / herausgegeben von Kinga Krasnodębska, Szczecin: Muzeum Narodowe w Szczecinie 2022, s. 178–183.*
- 35) *Narodzenie – kwatera oltarzowa, warsztat zachodniopomorski, ok. 1400, nr kat. 23 / Geburt Christi – Tafel des Altars, pommersche Werkstatt, um 1400, nr kat. 23, [w:] Misterium Światła. Sztuka średniowieczna na Pomorzu / Mysterium des Lichts. Mittelalterliche Kunst in Pommern, red. Kinga Krasnodębska / herausgegeben von Kinga Krasnodębska, Szczecin: Muzeum Narodowe w Szczecinie 2022, s. 196–198.*
- 36) *Pasja Chociwelska – Chrystus Ukrzyżowany i Zły Łotr, warsztat Mistrza Pasji Chociwelskiej, (Mistrz i Pomocnik), ok. 1500–1520, nr kat. 31 / Freienwalder Passion – Gekreuzigter Christus und der böse Schächer, Werkstatt des Meisters der Freienwalder Passion (Meister und Gehilfe), um 1500–1520, nr kat. 31, [w:] Misterium Światła. Sztuka średniowieczna na Pomorzu / Mysterium des Lichts. Mittelalterliche Kunst in Pommern, red. Kinga Krasnodębska / herausgegeben von Kinga Krasnodębska, Szczecin: Muzeum Narodowe w Szczecinie 2022, s. 254–262.*
- 37) *Pieta, warsztat zachodniopomorski, ok. 1450–1500, nr kat. 20 / Pietà, pommersche*

- Werkstatt, um 1450–1500, nr kat. 20, [w:] Misterium Światła. Sztuka średniowieczna na Pomorzu / Mysterium des Lichts. Mittelalterliche Kunst in Pommern*, red. Kinga Krasnodębska / herausgegeben von Kinga Krasnodębska, Szczecin: Muzeum Narodowe w Szczecinie 2022, s. 187–189.
- 38) *Piękna Madonna, warsztat zachodniopomorski, ok. 1430, nr kat. 16 / Schöne Madonna, pommersche Werkstatt, um 1430, nr kat. 16, [w:] Misterium Światła. Sztuka średniowieczna na Pomorzu / Mysterium des Lichts. Mittelalterliche Kunst in Pommern*, red. Kinga Krasnodębska / herausgegeben von Kinga Krasnodębska, Szczecin: Muzeum Narodowe w Szczecinie 2022, s. 168–171.
- 39) *Pokłon Trzech Króli – kwatera ołtarzowa, warsztat zachodniopomorski, ok. 1400–1425, nr kat. 24 / Anbetung der Heiligen Drei Könige – Altartafel, pommersche Werkstatt, um 1400–1425, nr kat. 24, [w:] Misterium Światła. Sztuka średniowieczna na Pomorzu / Mysterium des Lichts. Mittelalterliche Kunst in Pommern*, red. Kinga Krasnodębska / herausgegeben von Kinga Krasnodębska, Szczecin: Muzeum Narodowe w Szczecinie 2022, s. 199–201.
- 40) *Predella z przedstawieniem Czternastu Świętych Wspomożycieli, warsztat Mistrza Pasji Chociwelskiej (Pomocnik), ok. 1500–1520, nr kat. 38 / Predella der Vierzehn Nothelfer, Werkstatt des Meisters der Freienwalder Passion (Gehilfe), um 1500–1520, nr kat. 38, [w:] Misterium Światła. Sztuka średniowieczna na Pomorzu / Mysterium des Lichts. Mittelalterliche Kunst in Pommern*, red. Kinga Krasnodębska / herausgegeben von Kinga Krasnodębska, Szczecin: Muzeum Narodowe w Szczecinie 2022, s. 295–300.
- 41) *Święta Anna Samotrzecia – figura ołtarzowa, warsztat Mistrza Pasji Chociwelskiej (Pomocnik), ok. 1500–1515, nr kat. 35 / Heilige Anna Selbdritt – Altarfiguren, Werkstatt des Meisters der Freienwalder Passion (Gehilfe), um 1500–1515, nr kat. 35, [w:] Misterium Światła. Sztuka średniowieczna na Pomorzu / Mysterium des Lichts. Mittelalterliche Kunst in Pommern*, red. Kinga Krasnodębska / herausgegeben von Kinga Krasnodębska, Szczecin: Muzeum Narodowe w Szczecinie 2022, s. 282–284.
- 42) *Tryptyk Jakuba Apostoła Starszego, warsztat Mistrza Pasji Chociwelskiej (Mistrz), ok. 1500–1520, nr kat. 33 / Triptychon des Apostels Jakobus, Werkstatt des Meisters der Freienwalder Passion (Meister), um 1500–1520, nr kat. 33, [w:] Misterium Światła. Sztuka średniowieczna na Pomorzu / Mysterium des Lichts. Mittelalterliche Kunst in Pommern*, red. Kinga Krasnodębska / herausgegeben von Kinga Krasnodębska, Szczecin: Muzeum Narodowe w Szczecinie 2022, s. 266–273.
- 43) *Zwiastowanie Marii – skrzydła tryptyku warsztat Mistrza Pasji Chociwelskiej (Pomocnik), ok. 1500, nr kat. 39 / Verkündigung, Flügel eines Triptychons Werkstatt des Meisters der*

Freienwalder Passion (Gehilfe), um 1500, nr kat. 39, [w:] Misterium Światła. Sztuka średniowieczna na Pomorzu / Mysterium des Lichts. Mittelalterliche Kunst in Pommern, red. Kinga Krasnodębska / herausgegeben von Kinga Krasnodębska, Szczecin: Muzeum Narodowe w Szczecinie 2022, s. 301–305.

Własne artykuły naukowe o stosowanej metodologii:

44) *Rozwojowe ciągi formalno-ideowe w ramach konstrukcji czasu artystycznego George'a Kublera*, „Sztuka i Kultura”, V, 2017/2018, s. 349–366.

- <https://doi.org/10.12775/SZiK.2017/2018.010>
- PDF: <https://apcz.umk.pl/SziK/article/view/36706/30993>

45) *The right of art, the principle of the artist, the imperative of the scholar: the example of a Romanesque sculptor's workshop in the context of the law of the frame*, „ARS: časopis Ústavu dejín umenia Slovenskej akadémie vied / Journal of the Institute of Art History of the Slovak Academy of Sciences”, LV, 2022, nr 2, s. 98–108.

- <https://doi.org/10.31577/ars-2022-0007>
- PDF: https://www.sav.sk/journals/uploads/12191137ars2022-2_Waszak_web.pdf

Opublikowany abstrakt:

46) *Icons in the Collection of the University Museum in Torun from the Perspective of Art History, Semiotics, and Particularly Ecology and Sustainable Development*, [w:] *The Broadening of Poetics 4. SIGNS OF CULTURE / SIGNS OF NATURE. Semiotics and Poetics in Relation to Sustainable Development. Book of Abstracts*, red. Anna Tenczyńska, Bogumiła Suwara, Jana Tomašovičová, Trnava: University of Ss. Cyril and Methodius in Trnava 2025, s. 29–30.

- http://kfil.ff.ucm.sk/docs/Signs%20of%20Culture_Book%20of%20Abstracts.pdf

3. Zrealizowane oryginalne osiągnięcia projektowe, konstrukcyjne, technologiczne lub artystyczne, zgodnie z art. 219 ust. 1. pkt 2c ustawy;
4. Inne, niż wymienione w pkt. I.1-3, osiągnięcia naukowe lub artystyczne.
(w kolejności od najstarszych, wszystkie poniższe artykuły opublikowane po uzyskaniu stopnia doktora):

47) [Recenzja:] *Die Schatzkammer des Deutschen Ordens, hrsg. v. Raphael Beuing, Quellen und Studien zur Geschichte des Deutschen Ordens, Bd. 70, Verlag und Datenbank für Geisteswissenschaften, Weimar 2015, 409 pp., ISBN: 978-3-89739-746-0, „Ordines Militares – Colloquia Torunensia Historica. Yearbook for the Study of the Military Orders”, XXI, 2016, s. 229–232.*

- <https://doi.org/10.12775/OM.2016.012>
 - PDF: <https://apcz.umk.pl/OM/article/view/OM.2016.012/12017>
- 48) *Inkluzje spraw polityczno-społecznych i światopoglądowych w badaniach z zakresu historii sztuki średniowiecznej. Studia przypadku*, „Świat Idei i Polityki”, XV, 2016, s. 477–491.
- PDF: https://www.ukw.edu.pl/download/56846/Inkluzje_spraw_polityczno_spolecznych_i_swiatopogladowych.pdf
- 49) *Późnobarokowy sobór św. Mikołaja w Sankt Petersburgu, dzieło Sawwy Iwanowicza Czewakińskiego na styku epok*, „Sztuka i Kultura“, IV, 2016, s. 105–128.
- <https://doi.org/10.12775/SZiK.2016.004>
 - PDF: <https://apcz.umk.pl/SziK/article/view/SZiK.2016.004/15749>
- 50) *W kręgu dyskusji o sztuce bizantyjskiej*, „Klio: czasopismo poświęcone dziejom Polski i powszechnym”, XXXVII, 2016, s. 141–154.
- <https://doi.org/10.12775/KLIO.2016.019>
 - PDF: <https://apcz.umk.pl/KLIO/article/view/KLIO.2016.019/10691>
- 51) *Interpretations and Permanence – References to Medieval Artistic Solutions*, [w:] *The Middle Ages: Narratives of Art*, red. Jarosław Wenta, we współpracy z: Claire Orenduff i Magdaleną Kopczyńską, Seria: Spatia Mediaevalia III. Studies in the Perception of Medieval Culture Publikacje Centrum Mediewistycznego Wydziału Nauk Historycznych UMK, Toruń: Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu Mikołaja Kopernika 2019, s. 111–142.
- 52) *„Wstęp do historii sztuki” – przegląd najnowszej literatury*, „Studia Historica Gedanensia”, [Podtytuł tomu: *Historia w szkolnej ławce i w uniwersyteckiej auli. Nauczanie, kształcenie, wychowanie. Przeszłość i teraźniejszość*, red.: Anna Paner, Michał Kosznicki], X, 2019, s. 199–216.
- <https://doi.org/10.4467/23916001HG.19.015.12356>
 - PDF: https://ejournals.eu/pliki_artykułu_czasopisma/pelny_tekst/ce3cc4fb-d6f2-4f54-82e5-eceeed88900d/pobierz
- 53) *Dzieło sztuki jako ogniskowa pamięci ujęta na tle współczesnej problematyki dziedzictwa kulturowego. Jego rola w kształceniu. Studium przypadku*, [w:] *Studia i szkice z badań nad pamięcią zbiorową w Polsce w XX i XXI wieku. Anatomia polityki historycznej*, T. 2, red. Monika Opiola-Cegiełka, Joanna Szczutkowska, Bydgoszcz: Wydawnictwo Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego 2020, s. 155–169.
- 54) *Rekonstruowanie i kontekstualizowanie warsztatu Tilmana Riemenschneidera na polu*

literatury naukowej i fikcji literackiej, [w:] *Wokół zagadnień warsztatu artysty: Malarza, rzeźbiarza, architekta...*, T. 1, red. Ewa Doleżyńska-Sewerniak, Ryszard Mączyński, Toruń: Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu Mikołaja Kopernika 2020, s. 397–406.

- 55) *Kreślony słowami w wyobraźni świat sztuki w prozie Stanisława Lema*, [w:] *Wokół zagadnień warsztatu artysty: Malarza, rzeźbiarza, architekta...*, T. 2, red. Ewa Doleżyńska-Sewerniak, Ryszard Mączyński, Toruń: Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu Mikołaja Kopernika 2021, s. 391–403.
- 56) *Narracje o Casparze Davidzie Friedrichu i Johannie Wolfgangu Goethem w XXI wieku*, [w:] *Narracje historyczne we współczesnym świecie*, red. Krzysztof Garczewski i Anna Garczewska, („Bydgoskie Studia Międzynarodowe”, T. 1 red. Krzysztof Garczewski), Bydgoszcz: Wydawnictwo Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego 2021, s. 315–325.
- 57) *Rekonstrukcje z zakresu historii sztuki a wizja literacka warsztatu biedermeierowskiego malarza Carla Spitzwega*, [w:] *Wokół zagadnień warsztatu artysty: Malarza, rzeźbiarza, architekta...*, T. 2, red. Ewa Doleżyńska-Sewerniak, Ryszard Mączyński, Toruń: Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu Mikołaja Kopernika 2021, s. 181–192.
- 58) *Nieznana ikonografia zabytków Grudziądza w zbiorach Bildarchiv Foto w Marburgu i jej naukowe wykorzystanie na przykładzie fasady Pałacu Opatów w Grudziądzu*, „Rocznik Grudziądzki”, XXXII, 2024, s. 77–100.

Prace opublikowane w abstraktach [wkrótce ukażą się w całości]:

- 59) *Dziela Stanisława Lema, Daniela Mroza, Magdaleny Abakanowicz i Maxa Waltera a relacja wizji i obrazu*, [w:] *Wokół zagadnień warsztatu artysty: malarza, rzeźbiarza, architekta...: konferencja naukowa: cykl III, 7 i 8 listopada 2022 roku*, Toruń: abstrakty 2022, s. 16.
- 60) *Ujęcie czasu, przestrzeni, przemijania, wydarzeń i osób historycznych w piosenkarstwie Ala Stewarta*, [w:] *Wokół zagadnień warsztatu artysty: malarza, rzeźbiarza, architekta...: konferencja naukowa: cykl III, 7 i 8 listopada 2022 roku*, Toruń: abstrakty 2022, s. 23.

W przypadku prac dwu- lub wieloautorских zaleca się złożenie oświadczenia przez habilitanta oraz współautorów wskazujące na ich merytoryczny (a NIE procentowy) wkład w powstanie każdej pracy [np. twórca hipotezy badawczej, pomysłodawca badań, wykonanie specyficznych badań (np. przeprowadzenie konkretnych doświadczeń, opracowanie i zebranie ankiet, itp.), wykonanie analizy wyników, przygotowanie manuskryptu artykułu, i inne]. Określenie wkładu danego autora, w tym habilitanta,

powinno być na tyle precyzyjne, aby umożliwić dokładną ocenę jego udziału i roli w powstaniu każdej pracy.

II. WYKAZ AKTYWNOŚCI NAUKOWEJ ALBO ARTYSTYCZNEJ

1. Wykaz członkostwa w redakcjach naukowych monografii.
2. Wykaz wystąpień na krajowych lub międzynarodowych konferencjach naukowych lub artystycznych, z wyszczególnieniem przedstawionych wykładów na zaproszenie i wykładów plenarnych.

Wszystkie poniższe wystąpienia konferencyjne miały miejsce po uzyskaniu stopnia doktora, w kolejności od najstarszych:

- 1) *Interpretacje i trwanie, nawiązania do artystycznych rozwiązań średniowiecznych*, „Średniowiecze postrzegane sztuką (Środkowoeuropejskie konteksty)”, Centrum Mediewistyczne Wydziału Nauk Historycznych UMK, Katedra Historii Sztuki i Kultury WNH UMK, Muzeum Zamkowe w Malborku, Malbork, Muzeum Zamkowe, 16.09.2016.
- 2) *Postrzeganie i rola w społeczeństwie rzeźb gotyckich od początku XXI wieku*, „Przeszłość w teraźniejszości – polityczna rola pamięci w XXI w.”, Instytut Nauk Politycznych UKW, Stowarzyszenie Inicjatyw Doktorantów Nauk o Polityce, Polskie Towarzystwo Nauk Politycznych, oddz. w Bydgoszczy, Bydgoszcz, Uniwersytet Kazimierza Wielkiego, 03.11.2016.
- 3) *Kreślony słowami w wyobraźni świat nowej sztuki*, „Kosmos Lem. Poetyka cywilizacji, analityka naukowa i filozofia kultury. Międzynarodowa, interdyscyplinarna konferencja naukowa”, Deutsches Polen-Institut oraz: Technische Universität Darmstadt, Johannes-Gutenberg-Universität Mainz, Universität Bremen, UAM w Poznaniu, Darmstadt, Deutsches-Polen Institut, 04.03.2017.
- 4) *The Construction of Gothic Sculptors and Its Reception in the Narratives of Modern Times*, „XXIV International Medieval Congress Leeds 2017”, University of Leeds, Leeds, Uniwersytet, 05.07.2017.
- 5) *Artistic landscape of the former State of the Teutonic Order in Prussia defined by the Gothic crucifixes*, „The 8th Youth Meeting of the Researchers of the Military Orders / Das 8. Nachwuchsforum / 8. Forum Młodych Badaczy Zakonów Rycerskich / within the framework of the 19th Conference / in Rahmen der 19. Konferenz / w ramach XIX

- konferencji *Ordines Militares. Colloquia Torunensia Historica*”, Instytut Historii i Archiwistyki UMK, Towarzystwo Naukowe w Toruniu, Universität Hamburg, Toruń, UMK, 20.09.2017.
- 6) *Rekonstruowanie i kontekstualizowanie warsztatu Tilmana Riemenschneidera na polu literatury naukowej i fikcji literackiej*, „Wokół zagadnień warsztatu artysty: malarza, rzeźbiarza, architekta...”, I”, Katedra Historii Sztuki i Kultury UMK, Toruń, UMK, 21.10.2017.
 - 7) *Dzieło sztuki jako ogniskowa pamięci ujęta na tle współczesnej problematyki dziedzictwa kulturowego. Jego rola w kształceniu. Studium przypadku*, „Pamięć – historia – kultura. Anatomia polityki historycznej”, Instytut Historii i Stosunków Międzynarodowych, Instytut Filologii Polskiej i Kulturoznawstwa Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego w Bydgoszczy, Bydgoszcz, UKW, 25.10.2017.
 - 8) *Znaczenie lokalne i ponadregionalne rzeźby romańskiej oraz jej miejsce w historii sztuki na przykładzie płaskorzeźb z kościoła w Inowrocławiu*, „Polska gminna i powiatowa – regiony na przestrzeni dziejów”, Wydział Historyczny Uniwersytetu Gdańskiego, Naukowe Koło Doktorantów Historii UG, Gdańsk, UG, 07.04.2018.
 - 9) *Krucyfiksy i modlitwa. Na podstawie przykładów gotyckich dzieł sztuki z terenu dawnego państwa krzyżackiego*, „Międzynarodowa Teologiczno-Etnologiczna Konferencja Akademicka, TEKA VI: „A Human: Prayer and Meditation””, Wydział Teologiczny UMK oraz Katedra Etnologii i Antropologii Kulturowej WNH UMK, Toruń, UMK, 14.06.2018.
 - 10) *How a Work of Art Focuses on Itself the Memory of Generations from the Time When It Came into Existence till the Present Day*, „XXV International Medieval Congress Leeds 2018”, University of Leeds, Leeds, Uniwersytet, 05.07.2018.
 - 11) *Monumental Romanesque stone sculpture – a case study (new approach and analysis)*, Polska Misja Historyczna oraz Kolleg „Mittelalter und Frühe Neuzeit“, Uniwersytet Juliusza Maksymiliana w Würzburgu, Würzburg, Uniwersytet, 25.07.2018.
 - 12) *Kształtowanie miejsca, pamięci, tożsamości kulturowej przez poetyckie ujęcia toruńskich dzieł sztuki*, „Interdyscyplinarna konferencja naukowa III. Tożsamość. Miejsce. Doświadczenie”, Uniwersytet Kazimierza Wielkiego w Bydgoszczy Wydział Humanistyczny Instytut Filologii Polskiej i Kulturoznawstwa, Bydgoszcz, UKW, 07.11.2018.
 - 13) *Morze i morskie stwory w sztuce i źródłach średniowiecza. Porównawcza analiza miedziorytu „Dziwo morskie” Albrechta Dürera z 1498 r.*, „V Konferencja Historii

Morskiej i Rzecznej”, Wydział Historyczny Uniwersytetu Gdańskiego, Naukowe Koło Doktorantów Historii UG, Instytut Konfucjusza przy UG, Gdańsk, UG, 06.04.2019.

- 14) *Affiliations of sculpted works of art within and outside the space of the Teutonic Order State. Case study: crucifix from Żmijewo / Hohenlinden*, „The 9th Youth Meeting of the Researchers of the Military Orders / Das 9. Nachwuchsforum / 9. Forum Młodych Badaczy Zakonów Rycerskich / within the framework of the 20th Conference / in Rahmen der 20. Konferenz / w ramach XX konferencji Ordines Militares. Colloquia Torunensia Historica”, Instytut Historii i Archiwistyki UMK, Towarzystwo Naukowe w Toruniu, Universität Hamburg, Toruń, UMK, 25.09.2019.
- 15) *Narracje o Casparze Davidzie Friedrichu i Johannie Wolfgangu Goethem w XXI wieku*, „Narracje historyczne we współczesnym świecie”, Bydgoszcz, UKW, 21.10.2019.
- 16) *Rekonstrukcje z zakresu historii sztuki a wizja literacka warsztatu biedermeierowskiego malarza Carla Spitzwega*, „Wokół zagadnień warsztatu artysty: malarza, rzeźbiarza, architekta, II”, Toruń, UMK, 21.11.2019.
- 17) *A Gothic Crucifix from the Holy Trinity Cathedral in Chełmża. Saint Bridget of Sweden and the Teutonic Knights*, „The 10th Youth Meeting of the Researchers of the Military Orders / Das 10. Nachwuchsforum / 10. Forum Młodych Badaczy Zakonów Rycerskich / within the framework of the 21st Conference / in Rahmen der 21. Konferenz / w ramach 21 konferencji Ordines Militares. Colloquia Torunensia Historica”, Instytut Historii i Archiwistyki UMK, Towarzystwo Naukowe w Toruniu, Universität Hamburg, Toruń, UMK, 22.09.2021.
- 18) *Prawo sztuki, zasada artysty, imperatyw naukowca. Na przykładzie warsztatu romańskiego rzeźbiarza, w kontekście koncepcji prawa ramy*, „Novitas versus auctoritas w sztuce średniowiecznej Ogólnopolskie Sympozjum Sekcji Mediewistycznej przy Oddziale Warszawskim Stowarzyszenia Historyków Sztuki, Warszawa, 24–25 września 2021 roku”, Warszawa, SHS, 25.09.2021.
- 19) *Prawo sztuki, zasada artysty, imperatyw naukowca. Prawo ramy i jego szeroka recepcja w polskiej literaturze naukowej z zakresu historii sztuki*, otwarte spotkanie zdalne (Zoom) z gośćmi i stypendystami Polskiej Misji Historycznej w Würzburgu, 27.01.2022.
- 20) *Cytaty z architektury przedromańskiej oraz romańskiej i jej recepcja w architekturze późnego historyzmu*, Międzynarodowa Konferencja Naukowa „Dobre i złe sąsiedztwa. Budowanie tożsamości lokalnych, regionalnych oraz kontynentalnych w przeszłości i teraźniejszości”, Bydgoszcz, Uniwersytet Kazimierza Wielkiego, Instytut De Republica,

11.05.2022.

- 21) *Gotycki krucyfiks z belki tęczowej – obecnie prezentowany na ścianie północnej prezbiterium kościoła pw. św. Jakuba*, „Dzieje i skarby kościoła św. Jakuba w Toruniu – nowe rozpoznanie”, z cyklu „Dzieje i skarby kościołów toruńskich”. Oddział Toruński Stowarzyszenia Historyków Sztuki, Toruń, 25.06.2022.
- 22) *Reiseberichte über das gotische Holzkruzifix in der Danziger Marienkirche*, „Preußen-Reisen. Von der Deutschordenszeit bis ins 20. Jahrhundert. Jahrestagung der Historischen Kommission für ost- und westpreußische Landesforschung in der Eutiner Landesbibliothek“, Eutin, Biblioteka Krajowa, 10.09.2022.
- 23) *Dziela Stanisława Lema, Daniela Mroza, Magdaleny Abakanowicz i Maxa Waltera a relacja wizji i obrazu*, „Wokół zagadnień warsztatu artysty: malarza, rzeźbiarza, architekta, III”, Toruń, UMK, 7.11.2022.
- 24) *Ujęcie czasu, przestrzeni, przemijania, wydarzeń i osób historycznych w piosenkarstwie Ala Stewarta*, „Wokół zagadnień warsztatu artysty: malarza, rzeźbiarza, architekta, III”, Toruń, UMK, 8.11.2022.
- 25) *Ikony ze zbiorów Muzeum Uniwersyteckiego w Toruniu. z perspektywy historii sztuki, semiotyki oraz zwł. ekologii*, „Broadening of Poetics 4: Signs of Culture/Signs of Nature Semiotics and Poetics in Relation to Sustainable Development”, Warszawa, Zakład Komparatystyki i Pracownia Badań Intersemiotycznych i Intermedialnych Instytutu Literatury Polskiej Wydziału Polonistyki Uniwersytetu Warszawskiego / Institute of World Literature at the Slovak Academy of Sciences, [międzynarodowa konferencja zdalna, 28–29.10.2024, Google Meet], 28.10.2024.
- 26) *Filozofia Henriego Bergsona w pracy historyka sztuki i artysty*, „Wokół zagadnień warsztatu artysty: malarza, rzeźbiarza, architekta, IV”, Toruń, UMK, 30.04.2025 roku
- 27) W dniach 24–26 września 2025 wygłoszę referat na II Międzykulturowej Konferencji Pedagogiki Sztuki „Sztuka w kreowaniu lepszego świata”, która odbędzie się w Lublinie, w siedzibie Instytutu Pedagogiki UMCS. Konferencja organizowana jest przez Instytut Pedagogiki Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie oraz Sekcję Pedagogiki Sztuki Komitetu Nauk Pedagogicznych PAN.

3. Wykaz udziału w komitetach organizacyjnych i naukowych konferencji krajowych lub międzynarodowych, z podaniem pełnionej funkcji.

W kolejności od najstarszych:

1. „Twórczość malarska Szymona Czechowicza i jej znaczenie dla kultury

- Rzeczypospolitej Obojga Narodów”. Katedra Historii Sztuki i Kultury UMK, członek komitetu organizacyjnego, 22–23.06.2017 roku.
2. „Wokół zagadnień warsztatu artysty: malarza, rzeźbiarza, architekta, II”, Toruń, UMK, członek komitetu organizacyjnego, 21–22.11.2019 roku.
 3. „Wokół zagadnień warsztatu artysty: malarza, rzeźbiarza, architekta, III”, Toruń, UMK, członek komitetu organizacyjnego, 7–8.11.2022 roku.
 4. „Wokół zagadnień warsztatu artysty: malarza, rzeźbiarza, architekta, IV”, Toruń, UMK, sekretarz naukowy konferencji, 28–30.04.2025 roku.
4. Wykaz uczestnictwa w pracach zespołów badawczych realizujących projekty finansowane w drodze konkursów krajowych lub zagranicznych, z podziałem na projekty zrealizowane i będące w toku realizacji, oraz z uwzględnieniem informacji o pełnionej funkcji w ramach prac zespołów.
 5. Wykaz członkostwa w międzynarodowych lub krajowych organizacjach i towarzystwach naukowych wraz z informacją o pełnionych funkcjach.
 - Towarzystwo Przyjaciół Muzeum Okręgowego w Toruniu, członek, od 2006.
 - Stowarzyszenie Historyków Sztuki Oddział Toruński, członek od 2009, sekretarz, od 2018 do 2022, członek komisji rewizyjnej, od 2022.
 6. Wykaz staży w instytucjach naukowych lub artystycznych, w tym zagranicznych, z podaniem miejsca, terminu, czasu trwania stażu i jego charakteru.
 7. Wykaz członkostwa w komitetach redakcyjnych i radach naukowych czasopism wraz z informacją o pełnionych funkcjach (np. redaktora naczelnego, przewodniczącego rady naukowej, itp.).

Sekretarz Redakcji naukowego rocznika „Sztuka i Kultura”, wydawanego przez Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu (Rocznik Katedry Historii Sztuki i Kultury) od 2016, ukazały się cztery tomy podczas pełnienia przeze mnie funkcji Sekretarza Redakcji, piąty tom jest w trakcie przygotowywania.

8. Wykaz recenzowanych prac naukowych lub artystycznych, w szczególności publikowanych w czasopismach międzynarodowych.
9. Wykaz uczestnictwa w programach europejskich lub innych programach międzynarodowych.

Stypendia po uzyskaniu stopnia doktora (w kolejności od najstarszych):

- 1) 2016 – półmiesięczne stypendium Polskiej Misji Historycznej przy Uniwersytecie Juliusza i Maksymiliana w Würzburgu ufundowane przez Biskupstwo w Würzburgu, 14.07–

30.07.2016.

- 2) 2018 – półmiesięczne stypendium Polskiej Misji Historycznej przy Uniwersytecie Juliusza i Maksymiliana w Würzburgu, ufundowane przez Bawarską Kancelarię Państwową (Bayerische Staatskanzlei), 15.07.2018–30.07.2018.
- 3) 2018 – półmiesięczne stypendium Instytutu Herdera w Marburgu (Herder-Institut für historische Ostmitteleuropaforschung – Institut der Leibniz-Gemeinschaft in Marburg), 09.08.2018–25.08.2018.
- 4) 2021 – półmiesięczne stypendium Polskiej Misji Historycznej przy Uniwersytecie Juliusza i Maksymiliana w Würzburgu, ufundowane przez Bawarską Kancelarię Państwową (Bayerische Staatskanzlei), 09.08.2021–23.08.2021.
- 5) 2023 – miesięczne stypendium Instytutu Herdera w Marburgu (Herder-Institut für historische Ostmitteleuropaforschung – Institut der Leibniz-Gemeinschaft in Marburg), 31.07.2023–31.08.2023.

Stypendia przed uzyskaniem stopnia doktora (w kolejności od najstarszych):

- 6) 2009 – czteromiesięczne stypendium DAAD (Niemieckiej Centrali Wymiany Akademickiej) na Uniwersytecie Jana Gutenberga w Moguncji, wrzesień–grudzień 2009.
- 7) 2010 – miesięczne stypendium Polskiej Misji Historycznej przy Uniwersytecie Juliusza i Maksymiliana w Würzburgu, ufundowane przez Polsko-Niemiecką Fundację na Rzecz Nauki, listopad 2010.

10. Wykaz udziału w zespołach badawczych, realizujących projekty inne niż określone w pkt. II.4.

11. Wykaz uczestnictwa w zespołach oceniających wnioski o finansowanie badań, wnioski o przyznanie nagród naukowych, wnioski w innych konkursach mających charakter naukowy lub dydaktyczny.

III. WSPÓŁPRACA Z OTOCZENIEM SPOŁECZNYM I GOSPODARCZYM

1. Wykaz dorobku technologicznego.
2. Współpraca z sektorem gospodarczym.
3. Wykaz uzyskanych praw własności przemysłowej, w tym uzyskanych patentów krajowych lub międzynarodowych.
4. Wykaz wdrożonych technologii.

5. Wykaz wykonanych ekspertyz lub innych opracowań wykonanych na zamówienie instytucji publicznych lub przedsiębiorców.
6. Wykaz udziału w zespołach eksperckich lub konkursowych.
7. Wykaz projektów artystycznych realizowanych ze środowiskami pozaartystycznymi.

IV. DANE NAUKOMETRYCZNE

1. Impact Factor (w dziedzinach i dyscyplinach, w których parametr ten jest powszechnie używany jako wskaźnik naukometryczny).
2. Liczba cytowań publikacji wnioskodawcy, z oddzielnym uwzględnieniem autocytowań.
Scopus – 1 (bez autocytowań); Google Scholar 15 (5 autocytowań).
3. Indeks Hirscha.
2, według Google Scholar; 1, według Scopus.

Informacje zawarte w pkt. IV powinny wskazywać również na bazę danych, na podstawie której zostały podane.

Przy wyborze tej bazy należy zwracać uwagę na specyfikę dziedziny i dyscypliny naukowej, w której kandydat ubiega się o nadanie stopnia doktora habilitowanego.

Rada Doskonałości Naukowej informuje, że podawanie danych naukometrycznych – w opinii Rady Doskonałości Naukowej – jest wskazane i zalecane, wynika to także ze stosowanej powszechnie praktyki przez samych kandydatów ubiegających się o awans naukowy. Należy jednak podkreślić, że podane we wnioskach o wszczęcie postępowania awansowego dane naukometryczne nie mogą stanowić kryterium oceny dorobku naukowego Kandydata dla podmiotów doktoryzujących, habilitujących oraz samej Rady Doskonałości Naukowej, organów prowadzących postępowania w sprawie nadania stopnia lub tytułu. Zadaniem tych organów jest przede wszystkim ocena ekspercka dorobku naukowego Kandydata ubiegającego się o awans naukowy, zaś decyzja o nadaniu stopnia lub tytułu nie powinna być uzależniona od podania tych danych.

.....

(podpis wnioskodawcy)